

Редакція:

Державний нормативний акт про охорону праці

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказ Державного комітету України

з нагляду за охороною праці

від 04.08.03 № 140

Правила

охорони праці під час технічного обслуговування і ремонту

вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу

Київ 2003

Розроблено: Галузевою асоціацією “Укртрансвуз” м. Харків

Внесено: відділом організації державного нагляду в машинобудуванні, на транспорті та у зв'язку Держнаглядохоронпраці України

Введено: з введенням в дію цих Правил вважати такими, що не застосовуються на території України НАОП 5.1.11-1.24-92 "Правила техники безопасности и производственной санитарии при техническом обслуживании и ремонте вагонов", №ЦВ/64, затверджених 04.07.1992 р.

1. Галузь застосування 6
2. Нормативні посилання 6
3. Скорочення 13
4. Загальні положення 13
5. Вимоги безпеки під час маневрової роботи і огороженні вагонів 16
6. Вимоги безпеки під час технічного обслуговування і поточного (відчіплювального) ремонту вагонів 18
7. Вимоги безпеки під час технічного обслуговування і екіпіровки рефрижераторного рухомого складу 23
8. Вимоги безпеки під час ремонту вагонів у депо 25
 - 8.1. Вимоги безпеки під час підготовки до ремонту, введення вагонів у депо і постановки на позицію ремонту 25
 - 8.2. Вимоги безпеки під час підймання і опускання вагонів 27
 - 8.3. Вимоги безпеки під час ремонту ходових частин і рами вагонів 29
 - 8.4. Вимоги безпеки під час ремонту кузовів вагонів 29
 - 8.5. Вимоги безпеки під час ремонту котлів цистерн 31
 - 8.6. Вимоги безпеки під час ремонту гальмового обладнання вагонів 33
 - 8.7. Вимоги безпеки під час ремонту автозчепних пристроїв вагонів 34
 - 8.8. Вимоги безпеки під час виконання фарбувальних робіт 35
 - 8.9. Вимоги безпеки під час виконання зварювальних робіт 37
 - 8.10. Вимоги безпеки під час роботи на пересувних вагоноремонтних установках 38
9. Вимоги безпеки під час ремонту обладнання рефрижераторного рухомого складу 40
10. Вимоги безпеки під час випробування обладнання рефрижераторного рухомого складу 41
11. Вимоги безпеки під час розбирання вагонів на металобрухт 43
12. Вимоги до території, виробничих будівель, приміщень,

площадок і робочих місць 45

13. Вимоги до виробничого обладнання, пристроїв і інструменту 50

14. Вимоги до транспортування і зберігання вузлів,
деталей і інших матеріалів 56

15. Вимоги до перевірки знань з охорони праці 58

16. Вимоги до застосування засобів індивідуального захисту 59

17. Вимоги до санітарно-побутового забезпечення працівників 60

18. Відповідальність за порушення Правил 60

Правила

охорони праці під час технічного обслуговування і ремонту
вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу

1. Галузь застосування.

Правила охорони праці під час технічного обслуговування і ремонту вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу (далі - Правила) поширюються на підприємства вагонного господарства Державної адміністрації залізничного транспорту України (далі - Укрзалізниця), які займаються технічним обслуговуванням і ремонтом вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу.

Правила встановлюють вимоги охорони праці під час технічного обслуговування і ремонту вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу.

Вимоги даних Правил є обов'язковими для працівників підприємств вагонного господарства, які виконують роботи з технічного обслуговування і ремонту вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу.

2. Нормативні посилання.

У цих Правилах використовуються чинні в Україні такі нормативні документи:

№ п/п	Позначення нормативного	Назва	Ким, коли затверджено, реєстрація в Мінюстиції
-------	-------------------------	-------	--

	акта		
1	ДНАОП 0.00-1.03-02	Правила будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів.	Затверджено наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 20.08.2002 №409
2	ДНАОП 0.00-1.07-94	Правила будови і безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском.	Затверджено наказом Держнаглядохоронпраці від 18.10.94 №104, зміни і доповнення затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від 11.07.97 №183
3	ДНАОП 0.00-1.11-98	Правила будови і безпечної експлуатації трубопроводів пари і гарячої води.	Затверджено наказом Держнаглядохоронпраці від 08.09.98 №177, зареєстровано в Мінюсті України 07.10.98 за №636/3076, зміни 06.03.02 наказ №181
4	ДНАОП 0.00-1.13-71	Правила будови і безпечної експлуатації стаціонарних компресорних установок, повітропроводів і газопроводів.	Затверджено наказом Держгіртехнагляду СРСР від 07.12.71
5	ДНАОП 0.00-1.20-90	Правила безпеки у газовому господарстві.	Затверджено Держпроматомнагляд СРСР 26.12.90 постанова №3
6	ДНАОП 0.00-1.21-98	Правила безпечної експлуатації електроустановок споживачів.	Затверджено наказом Держнаглядохоронпраці від 09.01.98 №4, зареєстровано в Мінюсті України 10.02.98 за №93/2533
7	ДНАОП 0.00-1.22-72	Правила техніки безпеки при експлуатації	Затверджено Головдерженергонагляд Міненерго СРСР

		тепловикористовуючих установок і теплових мереж.	від 15.06.72
8	ДНАОП 0.00-1.26-96	Правила будови і безпечної експлуатації парових котлів з тиском пари не більше 0,07 МПа (0,7 кгс/см ²), водогрійних котлів і водопідігрівачів з температурою нагріву води не вище 115° С.	Затверджено наказом Держнаглядохоронпраці від 23.07.96 №125, зареєстровано в Мінюсті України 05.11.96 за №625/1680, зміни 24.07.97, наказ Держнаглядохоронпраці України №206, зареєстровано в Мінюсті України 28.08.97 за №355/2159
9	ДНАОП 0.00-1.32-01	Правила будови електроустановок. Електрообладнання спеціальних установок	Затверджено Міністерством праці та соціальної політики України 21.06.2001 №272
10	ДНАОП 0.00-4.12-99	Типове положення про навчання з питань охорони праці.	Затверджено наказом Держнаглядохоронпраці від 17.02.99 № 27, зареєстровано в Мінюсті України 21.04.98 за №248/3541
11	ДНАОП 0.00-4.15-98	Положення про розробку інструкцій з охорони праці	Затверджено наказом Держнаглядохоронпраці від 29.01.98 №9, зареєстровано в Мінюсті України 07.04.98 за №226/2666
12	ДНАОП 0.03-3.01-71	Санітарні норми проектування промислових підприємств №245-71	Мінохоронздоров'я СРСР від 1971 року
13	ДНАОП 0.03-8.07-94	Перелік важких робіт і робіт з шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється	Затверджено наказом Мінохоронздоров'я України від 31.03.94 №46, зареєстровано в Мінюсті України 28.07.94 за №176/385

		застосування праці неповнолітніх	
14	ДНАОП 0.03-8.08-93	Перелік важких робіт і робіт з шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок	Затверджено наказом Мінохоронздоров'я України від 29.12.93 №256, зареєстровано в Мінюсті України 30.03.94 за №51/260
15	ДНАОП 1.1.10-1.04-01	Правила безпечної роботи з інструментом та пристроями	Затверджено наказом Міністерства праці та соціальної політики України 05.06.2001 №252
16	ДНАОП 1.1.10-1.07-01	Правила експлуатації електрозахисних засобів	Затверджено наказом Міністерства праці та соціальної політики України 05.06.01 №253
17	ДНАОП 5.1.11-1.48-00	Правила безпеки для працівників залізничного транспорту на електрифікованих лініях	Затверджено наказом Міністерства праці та соціальної політики України 31.05.2000 №120, зареєстровано в Мінюсті України 08.06.2000 за №340/4561
18	НАОП 5.1.11-1.07-62	Правила техніки безпеки і виробничої санітарії при ремонті та утриманні будівель і споруд на залізничному транспорті ЦТС-2160	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 18.04.62
19	НАОП 5.1.11-1.14-87	Правила техніки безпеки при експлуатації контактної мережі електрифікованих залізниць і пристроїв електропостачання автоблокування ЦЕ-4506	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 20.02.87

20	НАОП 5.1.11-1.26-88	Правила техніки безпеки і виробничої санітарії для фарбувальних цехів і дільниць підприємств залізничного транспорту ЦТВР-4665	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 28.11.88
21	НАОП 5.1.11-2.08-87	ОСТ 32.95-87. Роботи фарбувальні при ремонті рухомого складу	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 1987 р.
22	НАОП 5.1.11-3.01-90	Норми безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам залізниць, підприємств та організацій Міністерства шляхів сполучення	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 18.09.90
23	НАОП 5.1.11-3.02-91	РД-3215-91. Норми штучного освітлення об'єктів залізничного транспорту.	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 25.04.91
24	НАОП 5.1.11-3.03-88	Норми обладнання об'єктів та рухомого складу залізничного транспорту первинними засобами пожежогасіння ЦУО/4607	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 22.06.88
25	НАОП 5.1.11-3.04-86	Галузеві норми природного та спільного освітлення виробничих підприємств залізничного транспорту.	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 30.12.86
26	НАОП 5.1.11-4.03-86	Положення про контроль за станом	Затверджено Міністерством шляхів

		охорони праці на залізничному транспорті ЦБТ-4392	сполучення СРСР 04.08.86
27	НАОП 5.1.11-4.06-89	Положення про знаки безпеки на об'єктах залізничного транспорту ЦРБ-4676	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 23.02.89
28	НАПБ А.01.001-95	Правила пожежної безпеки в Україні	Затверджено УДПО МВС України від 14.06.95, зареєстровано в Мінюсті України 14.07.95 за №219/755
29	НАПБ Б.07.005-86	Определение категорий помещений и зданий по взрывопожарной и пожарной опасности. ОНТП 24-86**	Затверджено наказом МВС СРСР 27.02.86, заміна №1 11.05.87
30	НАПБ В.01.010-97/950	Правила пожежної безпеки на залізничному транспорті	Затверджено Міністерством транспорту України від 01.07.97 №240, зареєстровано в Мінюсті 24.09.97 №470/2244
31	ГОСТ 12.0.003-74*	ССБТ. Опасные и вредные производственные факторы. Классификация (СТСБВ790-77). Зміни 1978.	
32	ГОСТ 12.1.003-83	ССБТ. Шум. Общие требования безопасности. Зміни 1989.	
33	ГОСТ 12.1.004-91	ССБТ. Пожарная безопасность. Общие требования.	
34	ГОСТ 12.1.005-88	ССБТ. Общие санитарно-гигиенические требования к воздуху рабочей зоны.	
35	ГОСТ 12.1.010-76	ССБТ. Взрывобезопасность. Общие требования.	
36	ГОСТ 12.1.012-90	ССБТ. Вибрационная безопасность. Общие требования.	
37	ГОСТ 12.1.019-79	ССБТ. Электробезопасность. Общие требования и номенклатура видов защиты. Зміни 1986	

38	ГОСТ 12.1.030-81	ССБТ. Электробезопасность. Защитное заземление, зануление.	
39	ГОСТ 12.2.003-91	ССБТ. Оборудование производственное. Общие требования безопасности.	
40	ГОСТ 12.2.012-75	ССБТ. Приспособление по обеспечению безопасного производства работ. Общие требования.	
41	ГОСТ 12.2.013.0-91	ССБТ. Машины ручные электрические. Общие требования безопасности и методы испытаний.	
42	ГОСТ 12.2.016-81	ССБТ. Оборудование компрессорное. Общие требования безопасности.	
43	ГОСТ 12.3.002-75	ССБТ. Процессы производственные. Общие требования безопасности (СТ СЭВ 1728-89). Зміни 1980, 1991	
44	ГОСТ 12.3.003-86	ССБТ. Работы электросварочные. Требования безопасности.	
45	ГОСТ 12.3.005-75	ССБТ. Работы окрасочные. Общие требования безопасности.	
46	ГОСТ 12.3.006-75	ССБТ. Эксплуатация водопроводных и канализационных сооружений и сетей. Общие требования безопасности.	
47	ГОСТ 12.3.010-82	ССБТ. Тара производственная. Требования безопасности при эксплуатации.	
48	ГОСТ 12.3.019-80	ССБТ. Испытания и измерения электрические. Общие требования безопасности.	
49	ГОСТ 12.3.028-82	ССБТ. Процессы обработки абразивным и эльборовым инструментом. Требования безопасности.	
50	ГОСТ 12.4.021-75	ССБТ. Системы вентиляционные. Общие требования безопасности. Зміни 1988.	
51	ГОСТ 12.4.026-76	ССБТ. Цвета сигнальные и знаки безопасности.	
52	ГОСТ 10807-78	Знаки дорожные. Общие технические условия.	
53	ОСТ 24.050-67-87	Лестницы, подножки и поручни грузовых вагонов. Размеры и общие технические требования.	
54	ОСТ 32.13-82	ССБТ. Подготовка цистерн к	Міністерство шляхів

		наливу и ремонту. Требования безопасности.	сполучення СРСР №С-14799 від 26.04.83
55	ОСТ 32.15-81	ССБТ. Техническое обслуживание и ремонт вагонов. Требования безопасности	Міністерство шляхів сполучення СРСР №С-7625 від 07.03.81
56	СНиП 2.09.02-85	Производственные здания. Госстрой СССР. 30.12.85	
57	СНиП 2.09.04-87	Административные и бытовые здания, Госстрой СССР. 30.12.87.	
58	СНиП 2.04.05-91	Отопление, вентиляция и кондиционирование, Госстрой СССР 1991.	
59	ДБН В.2.5-13-98	Пожежна автоматика будинків і споруд	Затверджено Держбуд України від 28.10.98 №247
60	ПТЕ	Правила технической эксплуатации электроустановок потребителей.	Энергоатомиздат СССР, 4 издание, 1986
61	<u>ЦРБ</u> 0004	Правила технічної експлуатації залізниць України.	Затверджено наказом Міністерства транспорту України №27 від 16.01.95
62	<u>ЦД</u> 0001	Інструкція з руху поїздів і маневрової роботи на залізницях України.	Затверджено наказом Міністерства транспорту України № 260 від 08.07.95
63	<u>ЦШ</u> 0001	Інструкція з сигналізації на залізницях України	Затверджено наказом Міністерства транспорту України №259 від 08.07.95
64	ДЧ-479	Інструкція з експлуатації рефрижераторного рухомого складу в міжнародному сполученні між державами-учасниками Співдружності, Латвійської республіки,	Затверджена Радою по залізничному транспорту держав-учасниць Співдружності, Латвійської республіки, Литовської республіки, Естонської республіки 16.03.98

		Литовської республіки, Естонської республіки	
65	ЦВ-0019	Інструкція по зварюванню та наплавленню при ремонті вантажних вагонів та контейнерів	Затверджено наказом Укрзалізниці від 06.11.98 № 272-Ц
66	№506 ПКБ ЦВ	Инструкция по окраске вагонов и контейнеров в депо	Міністерство шляхів сполучення СРСР, від 27.03.86
67	ЦВРК-6-87	Инструкция по организации ремонта колесных пар в вагоноремонтных мастерских и вагонных депо.	Затверджено наказом Міністерства шляхів сполучення СРСР, від 30.12.86.
68	№1009-73	Санитарные правила при сварке, наплавке и резке металлов.	Міністерство охорони здоров'я СРСР, від 05.03.73
69	ЦВ-ЦЛ-0013	Інструкція по ремонту гальмового обладнання вагонів	Затверджено Укрзалізницею 06.02.98
70	432-5	Инструкция по ветеринарной и санитарной обработке вагонов после перевозок животных, продуктов и сырья животного происхождения	Затверджено Міністерством шляхів сполучення СРСР 17.12.85

3. Скорочення.

ПТО – пункт технічного обслуговування вантажних вагонів, пункт технічного обслуговування рефрижераторних вагонів.

ППС – промивально-пропарювальна станція.

РРС – рефрижераторний рухомий склад.

Укрзалізниця – Державна адміністрація залізничного транспорту України.

СЕС – санітарно-епідеміологічна станція.

4. Загальні положення.

4.1. Правила встановлюють вимоги безпеки під час технічного обслуговування і ремонту вантажних вагонів та рефрижераторного рухомого складу на підприємствах вагонного господарства залізниць.

Правила поширюються на роботи з технічного обслуговування і ремонту вантажних вагонів в вантажних вагонних депо, рефрижераторних депо, на пунктах технічного обслуговування вантажних вагонів (далі – ПТО).

Ці Правила не поширюються на технічне обслуговування і ремонт пасажирських вагонів, а також на роботи з поточного ремонту і підготовці цистерн до наливу нафтопродуктами та вагонів бункерного типу для нафтобітуму на промивально-пропарювальних станціях і пунктах підготовки до наливу.

4.2. Під час ремонту і технічного обслуговування вагонів відповідно до ГОСТ 12.0.003-74 на працівників можуть впливати такі основні небезпечні і шкідливі фактори:

- рухомий склад, який рухається і транспортні засоби: машини, механізми, елементи підйимально-транспортного і іншого обладнання, які рухаються;
 - вироби, заготовки і матеріали, що переміщуються;
 - предмети і інструмент, які можуть впасти з висоти;
 - електрична напруга;
 - підвищена запиленість і загазованість повітря робочої зони;
- підвищені рівні шуму і вібрації на робочому місці;
- недостатня освітленість робочої зони;
- підвищена або понижена температура, вологість, і підвищена швидкість руху повітря робочої зони;
- підвищена або понижена температура поверхні обладнання;
- фізичні перевантаження під час переміщення вантажів вручну;
- нервово-психічні перевантаження під час виконання робіт на висоті, в замкнених об'ємах і роботах на коліях.

4.3. Рівень шуму і вібрації на робочих місцях не повинні перевищувати значень ГОСТ 12.1.003-83 і ГОСТ 12.1.012-90.

4.4. Освітленість робочих місць в приміщеннях і на відкритих площадках депо, ПТО повинна відповідати вимогам НАОП 5.1.11-3.02-91 і НАОП 5.1.11-3.04-86 .

4.5. Вміст шкідливих речовин у повітрі робочої зони в приміщеннях і на відкритих площадках депо, ПТО повинен відповідати вимогам ГОСТ 12.1.005-88.

4.6. Для забезпечення пожежної безпеки і вибухобезпеки виробничих процесів необхідно дотримуватись вимог НАПБ А.01.001-95, ГОСТ 12.1.004-91, ГОСТ 12.1.010-76.

4.7. Загальні вимоги до побудови і улаштування депо, ПТО повинні відповідати НАПБ А.01.001-95 і НАПБ В.01.010-97/510.

4.8. Для всіх будинків та приміщень виробничого та складського призначення підприємств вагонного господарства залізниці повинна бути визначена категорія щодо вибухової та пожежної небезпеки відповідно до НАПБ Б.07.005-86 (ОНТП 24-86).

4.9. Установи пожежної сигналізації та пожежогасіння повинні постійно утримуватися у справному стані та відповідати вимогам ДБН В.2.5-13-98.

4.10. Для всіх будинків та приміщень, а також зовнішніх виробничих і складських дільниць, повинно бути визначено клас вибухонебезпечної або пожежонебезпечної зони за ДНАОП 0.00-1.32-01, який необхідно позначити на вхідних дверях до приміщення, а також на межах зон всередині приміщення та із зовні.

4.11. Організація і ведення технологічних процесів у депо, на ПТО повинні відповідати державним стандартам, нормативно-технічній і технологічній документації на відповідні процеси, а також вимогам НАПБ В.01.010-97/510.

4.12. З метою охорони навколишнього середовища у депо, на ПТО необхідно постійно підтримувати у справному стані вентиляційні і очисні споруди. Справність і ефективність вентиляційних і очисних споруд визначається на основі результатів аналізів, які проводяться органами СЕС або лабораторіями підприємства.

4.13. На території депо, ПТО повинні бути окремі ємкості для збирання і збереження залишків нафтопродуктів, баласту, який забруднений і просочений нафтопродуктами, матеріалу для обтирання і інших відходів.

4.14. Баласт, обтиральні матеріали і інші предмети, забруднені нафтопродуктами, які збираються з колій і території депо, ПТО повинні знезаражуватися і вивозитися у спеціально відведені місця.

4.15. Забруднені етильованим бензином шпали, рейки з кріпленнями, стрілочні переводи, площадки з твердим покриттям, а також інші ділянки території повинні знешкоджуватися кашкою хлорного вапна або гасом.

4.16. Баластний шар і земляна поверхня, а взимку і сніг, які забруднені етильованим бензином, повинні бути зняті на всю глибину просочення, вивезені на спеціальні бетоновані площадки, місце розташування яких погоджено з СЕС залізниці і органами державного пожежного нагляду, облиті гасом і пропалені. Очищене місце необхідно засипати чистим піском або щебенем.

4.17. Відпрацьовані води під час миття вагонів, візків, колісних пар, підшипників, роликів і інших вузлів і деталей повинні збиратися і знешкоджуватися.

4.18. Порядок відводу відпрацьованих вод на очисні споруди, місця випуску відпрацьованих вод після нейтралізації, вимоги до комплексу очисних споруд визначаються відповідно до ДНАОП 0.03-3.01-71.

4.19. Під час розроблення технічних процесів з технічного обслуговування і ремонту вагонів необхідно керуватись цими Правилами і діючими нормативними документами.

4.20. Для певних видів робіт або за певною професією з технічного обслуговування і ремонту вагонів з урахуванням вимог цих Правил, повинні бути розроблені інструкції з охорони праці, які діють на підприємстві відповідно до ДНАОП 0.00-4.15-98, НАПБ А.01.001-95, НАПБ В.01.010-97/950 і вивішені на робочих місцях.

4.21. Інструкції по пожежній безпеці розробляються відповідно до НАПБ А.01.001-95.

4.22. Забезпечення пожежної безпеки підприємств технічного обслуговування і ремонту вантажних вагонів і рефрижераторного рухомого складу покладається на їх керівників або уповноважених ними осіб.

4.23. Контроль за станом охорони праці на підприємствах вагонного господарства повинен здійснюватись згідно з НАОП 5.1.11-4.03-86.

5. Вимоги безпеки під час маневрової роботи і огороженні вагонів.

5.1. Маневрова робота і огороження вагонів на коліях депо, ПТО повинні проводитись згідно з нормативними документами залізниць України: ЦРБ-0004, ЦШ-0001, ЦД-0001, ТРА станції, технологічного процесу і інструкції з охорони праці під час проведення маневрової роботи, яка діє на підприємстві, погодженої і затвердженої в порядку, встановленому на залізниці.

Вимоги ТРА з безпечного приймання, відправлення і проходження рухомого складу по коліях станції повинні міститися в технологічному процесі роботи ПТО.

5.2. Керування маневровими роботами і контроль за встановленням і зняттям сигналів огороження повинне здійснюватись працівниками змін, які призначені наказом начальника депо (ПТО). Вони повинні слідкувати за безпечним переміщенням вагонів, розчепленням і зчепленням рухомого складу, за знаходженням працівників під час маневрових робіт, за відсутністю людей у вагонах і під вагонами, за своєчасним огороженням та зняттям огороження рухомого складу. Огороження составів поїздів і вагонів переносними сигналами повинні проводити особи із складу робітників зміни, на яких ці обов'язки покладають керівники зміни.

5.3. Відповідальний за безпечне проведення маневрових робіт діє згідно інструкцій, зазначених в п. 5.1.

5.4. Огороження колій депо і ПТО, на яких проводиться огляд, технічне обслуговування і поточний ремонт вантажних вагонів, повинно бути централізоване. У разі відсутності централізованого огороження, переносні сигнали огороження повинні встановлюватися на вісі колії на відстані 50 м від крайніх вагонів. Якщо відстань від вагона до граничного стовпчика менше 50 м,

переносний сигнал огороження з цього боку встановлюють на вісі колії проти граничного стовпчика.

5.5. Стрілочні переводи на коліях замикаються на замок, ключі від якого повинні зберігатися у особи, відповідальної за проведення робіт з технічного обслуговування, ремонту вагонів і проведення маневрових робіт.

5.6. Вагон або групу вагонів, які ремонтуються на спеціально відведених коліях, крім постійних переносних сигналів, огорожують додатково спареними гальмовими башмаками, які розміщують на обох рейках на відстані не менше 25 м від крайнього вагона або навпроти граничного стовпчика, якщо відстань до нього менше 25 м.

5.7. Огороження місця робіт проводиться на період їх виконання і знімається після їх виконання за вказівкою особи, відповідальної за проведення робіт. Зняття сигналів огороження повинно проводитися тільки після закінчення робіт і виведення працівників від поїзда (вагона) на безпечну відстань особою, відповідальною за проведення робіт. Порядок встановлення і зняття огороження розробляється відповідно до місцевих умов і відображається в технологічному процесі підприємства, затвердженому в установленому порядку.

5.8. Огороження рефрижераторного рухомого складу на коліях станції під час проведення технічного обслуговування або поточного ремонту зовнішнього обладнання секції проводиться за письмовою заявкою особи, відповідальної за роботу на секції, черговому по станції (маневровому диспетчеру).

Огороження рефрижераторних вагонів, які подані на колії ПТО, виконуються працівниками ПТО у порядку, встановленому технологічним процесом роботи.

Не дозволяється зняття огороження до повідомлення механіка керівникові робіт по технічному обслуговуванню вагонів про закінчення роботи.

5.9. До початку роботи особа, відповідальна за роботу на секції, повинна отримати письмовий дозвіл на виконання робіт від чергового по станції (маневрового диспетчера), а потім особисто переконатися в наявності огороження. Робота без огороження не дозволяється.

5.10. Розставляти рефрижераторні вагони біля рампи ПТО необхідно на відстані між ними не менше 5 м.

Розставлені вагони біля рампи ПТО закріплюються гальмовими башмаками бригадою складачів під наглядом відповідального за проведення маневрових робіт працівника ПТО.

5.11. Маневрова робота на коліях депо, ПТО повинна проводитися відповідно до технологічних процесів, забезпечуючи: особисту безпеку працівників, зайнятих на маневрових роботах; контроль технічного обслуговування, ремонту вагонів; збереженість рухомого складу.

5.12. Маневрова робота на спеціально виділених ремонтних коліях і коліях депо повинна виконуватися під керівництвом навченого працівника і призначеного

наказом начальника депо.

Маневри поштовхами, зчеплення і розчеплення вагонів під час руху поїзда не дозволяється.

5.13. Під час виконання маневрових робіт, пов'язаних з подачею і виводом вагонів, на тупиковій спеціалізованій колії вагоноремонтні машини повинні знаходитися в кінці тупика і огорожуватися спареними башмаками, встановленими перед машиною на відстані не менше 5 м. На вагоноремонтних машинах повинен горіти сигнал, що забороняє виконання маневрів.

5.14. На наскрізних спеціалізованих коліях маневри можуть виконуватися і в разі наявності на них вагоноремонтних машин. При цьому швидкість руху локомотива і вагонів не повинна перевищувати 5 км/год, а на вагоноремонтній машині повинен горіти сигнал, що дозволяє виконання маневрів.

5.15. У разі виявлення несправностей у ходових частинах вагона, які створюють загрозу сходу з рейок, а також під час перекосу кузова або зламу його деталей несправні вузли і деталі повинні бути замінені або надійно закріплені. Якщо заміна неможлива, то дозволяється переміщення вагона по одному, під безпосереднім наглядом майстра або бригадира, не допускаючи перебування людей на сусідніх міжколійях. Швидкість пересування не більше 3 км/год за командою складача поїздів.

5.16. Огляд, технічне обслуговування і ремонт вагонів потрібно виконувати після їх огороження..

6. Вимоги безпеки під час технічного обслуговування і поточного (відчіплювального) ремонту вагонів.

6.1. Усі види робіт на ПТО повинні проводитися відповідно до вимог ГОСТ 12.3.002-75, цих Правил і технологічних процесів, які діють на підприємстві.

6.2. Для проходу робітників до місця виконання робіт і назад повинні бути визначені маршрути руху, які позначені показниками "Службовий прохід". В нічний час маршрути руху повинні освітлюватися.

6.3. До огляду, технічного обслуговування і ремонту вагонів можна приступати тільки після отримання дозволу оператора (диспетчера) ПТО або чергового по станції (маневрового диспетчера), який він повинен дати по двобічному парковому зв'язку після вмикання системи централізованого огороження составів поїздів або одержання інформації про огороження переносними сигналами.

Оглядачі вагонів по двобічному парковому зв'язку або переносному радіозв'язку зобов'язані повторити отриманий дозвіл, підтвердивши цим, що повідомлення оператора зрозуміли вірно.

6.4. Цистерни і вагони бункерного типу для нафтобітуму проходять огляд і відбір для завантаження і технічного обслуговування тільки після визначення виду

вантажу, який перевозився в них раніше.

При неможливості встановлення виду вантажу, який раніше перевозився, або сумнівів, які виникли, необхідно провести лабораторний хімічний аналіз залишків вантажу.

6.5. Внутрішній огляд цистерн на коліях станції прилягання до ППС повинна проводити бригада промивальників-пропарювальників ППС в складі не менше трьох осіб. На одного із них покладаються обов'язки відповідального за безпечне проведення робіт в бригаді, який зобов'язаний підтримувати постійний зв'язок з робітниками ПТО.

6.6. На електрифікованих коліях роботи з огляду, технічного обслуговування і ремонту вагонів необхідно виконувати відповідно до вимог ДНАОП 5.1.11-1.48-00 і вимог інструкції з охорони праці, яка діє на підприємстві.

6.7. На електрифікованих коліях роботи з огляду і технічного обслуговування дахів вагонів і розташованого на них обладнання дозволяється виконувати після зняття напруги в контактній мережі і заземлення контактної мережі, згідно з НАОП 5.11-1.14-87.

6.8. До піднімання вагона, під час заміни частин ресорного комплексу вагона, необхідно надійно закріпити відповідний кінець надресорної балки візка до шкворневої балки рами вагона за допомогою спеціальної скоби або струбцини.

6.9. До піднімання одного кінця вагона необхідно закріпити всі колісні пари візка протилежного кінця вагона з двох боків гальмовими башмаками.

Перед початком роботи необхідно впевнитися в справному стані обмежувачів висоти піднімання на домкратах.

6.10. У разі піднімання одного кінця вагона домкрати необхідно встановлювати під кінці шкворневої балки рами вагона чи в місцях спеціально для цього передбачених. Між головою домкрата і шкворневою балкою повинна бути покладена дерев'яна прокладка товщиною 15-20 мм. Вагон потрібно підіймати настільки, щоб звільнити від навантаження деталі, які підлягають зніманню.

6.11. Підіймання одного кінця навантаженого чотиривісного вагона виконується двома домкратами, а порожнього чотиривісного вагона - одним домкратом, встановленим по поздовжній вісі вагона.

6.12. Під час підтримання одного кута вагона гідравлічний домкрат зі вставкою повинен встановлюватись на головку рейки виїмкою, яка є в його опорі. На опорну поверхню вставки повинна бути накладена дерев'яна прокладка товщиною 15-20 мм.

6.13. Вагони з великим обсягом ремонту (заміна колісної пари, букси, боковини, надресорної балки візка, кришки люка, торцевих дверей напіввагона, дверей критого вагона) необхідно подавати на спеціалізовані колії поточного (відчіплювального) ремонту ПТО або депо.

6.14. Технічне обслуговування і ремонт гальмового обладнання вагонів в поїзді дозволяється виконувати тільки після закриття роз'єднувального крана і випуску стиснутого повітря із запасного і робочого резервуарів і гальмового циліндра.

6.15. Перед заміною роз'єднувального крана і трубки, яка до нього підводиться, гальмо вагона повинно бути відключене перекриттям кінцевих кранів.

6.16. Заміна кінцевого крана повинна проводитися тільки після роз'єднання магістралі. Перед роз'єднанням з'єднувальних рукавів кінцеві крани повинні бути закриті.

6.17. Стягування гальмової вантажної передачі під час її регулювання повинно проводитися за допомогою спеціального пристрою.

6.18. Про закінчення технічного обслуговування і ремонту відповідальний за виконання робіт повинен доповісти оператору (диспетчеру) ПТО або черговому по станції (маневровому диспетчеру), який об'являє по двобічному парковому зв'язку про зняття огороження.

6.19. Під час користування двобічним парковим зв'язком необхідно дотримуватись регламенту переговорів, не допускаючи дії зайвого шуму на робітників і мешканців, розташованих поруч, житлових районів.

6.20. Під час ремонту автозчіпного пристрою відстань між вагонами повинна бути не менше 10 м.

Під розчеплені вагони з боку проміжку між вагонами і з обох боків (голови і хвоста поїзда) повинні обов'язково встановлюватися гальмові башмаки.

6.21. Під час зовнішнього огляду цистерн з нафтопродуктами і вагонів з небезпечними і особливо небезпечними вантажами необхідно користуватися ліхтарями у вибухобезпечному виконанні. Вмикати і вимикати ліхтарі необхідно на відстані не менше 10 м від місця огляду цистерн.

6.22. Колії технічного обслуговування і ремонту вагонів необхідно своєчасно очищати від горючих відходів, а для їх збирання в визначених місцях встановлювати металеві ящики з кришками, які щільно закриваються.

6.23. Після закінчення технічного огляду і ремонту з'єднання вагонів в поїзд повинно проводитися тільки після виведення всіх працівників від вагонів на безпечну відстань. Під час підходу і причіплюванні локомотива до вагона після ремонту і технічного обслуговування автозчепу працівник, який відповідає за роботу зміни, повинен проконтролювати знаходження працівників на безпечній відстані.

6.24. Під час ремонту автозчіпного пристрою головного вагона поїзда (заміна головки автозчепу, деталей механізму зчеплення, маятникових підвісок, центруючої балочки) локомотив повинен знаходитися на відстані не менше 5 м від головного вагона.

Поставлення автозчепу на місце методом співударяння вагонів не дозволяється.

6.25. Під час надходження на ПТО спеціальних вагонів з небезпечними вантажами і цистерн для перевезення скраплених вуглеводневих газів, кислот тощо, необхідно проводити роботи з особливою обережністю, враховуючи характер вантажу, який визначається по нанесених на них знаках і написах.

Якщо невідомі найменування вантажу і необхідні заходи з безпеки під час технічного обслуговування і ремонту, починати роботи з усунення несправностей до прибуття представника вантажовідправника не дозволяється.

6.26. Під час ремонту ходових частин, гальмового обладнання, автозчіпного пристрою, порожніх і завантажених цистерн і вагонів з небезпечними вантажами необхідно застосовувати неіскроутворюючий інструмент, не дозволяється паління, застосування відкритого вогню та проведення зварювальних і інших ремонтних робіт, які викликають утворення іскор.

6.27. Підймання вагонів на ПТО для заміни деталей ресорного комплексу повинно проводитися домкратом відповідної вантажопідймальності (гідравлічні або гідропневматичні домкрати вантажопідймальністю 25-30 т). Під час поточного відчіплювального ремонту, крім перерахованих, можуть застосовуватись електричні домкрати стаціонарного або пересувного типу вантажопідймальністю 25-40 т або козлові крани відповідної вантажопідймальності.

6.28. Гідравлічний домкрат під час заміни деталей ресорного комплексу повинен встановлюватись в вертикальному положенні на міцні підкладки, а після закінчення підймання вагона фіксуватись запобіжною гайкою.

Пересувний домкрат встановлюється на залізобетонні шпали відповідно до схем установки підкладок і домкрата, розроблених і затверджених Головним управлінням вагонного господарства Укрзалізниці.

6.29. Пересувні домкрати повинні встановлюватися на міцні дерев'яні армовані підкладки, які знаходяться в комплекті і видаються разом з домкратами. Установка домкратів з частковою опорою на шпалу не дозволяється.

Для запобігання ковзання на опорну поверхню головки домкрата повинна бути покладена дерев'яна прокладка товщиною 15-20 мм, яка виготовлена із твердих порід дерева.

Під час підймання вагона домкрат повинен знаходитися у вертикальному положенні.

6.30. Під час підймання і опускання вагона не дозволяється виконання ремонтних робіт на вагоні, а також знаходження людей на вагоні, під вагоном і в вагоні.

6.31. Підймання вагонів з допомогою вагоноремонтних машин і установок повинне проводитися за умови виконання вимог безпеки, вказаних у технічній документації з їх експлуатації.

6.32. Під час технічного обслуговування і поточного відчіплювального ремонту вагонів на ПТО у разі підймання і опускання вагонів, ремонті ходових частин, рами,

кузова автозчіпних пристроїв, гальмового обладнання необхідно дотримуватися вимог безпеки, які викладені в розділі 8 цих Правил.

6.33. Не дозволяється виконувати технічне обслуговування вагонів на коліях суміжних з головними коліями станції і на коліях з відстанню між вісями сусідніх колій менше 4800 мм під час проходження по них поїзда.

7. Вимоги безпеки під час технічного обслуговування і екіпіровки рефрижераторного рухомого складу.

7.1. Перед технічним обслуговуванням обладнання рефрижераторних вагонів повинне бути очищене від пилу і забруднень. Очищення обладнання необхідно проводити обтиральним ганчір'ям або подібними матеріалами. Обтиральне ганчір'я і матеріали повинні бути чистими і не вміщувати сторонніх включень (голки, металева стружка, скло тощо). Не дозволяється використовувати для очищення обладнання бензин, гас і інші легкозаймисті рідини. РРС повинен бути оснащений первинними засобами пожежогасіння відповідно до НАОП 5.1.11-3.03-88.

7.2. Технічне обслуговування холодильної установки необхідно проводити з відкидних площадок, розташованих у машинному відділенні рефрижераторного вагона. Не дозволяється проводити обслуговування холодильної установки, розміщеної на монтажних рейках. Під час технічного обслуговування і ремонту електрообладнання рефрижераторного рухомого складу необхідно дотримуватись вимог ГОСТ 12.1.019-79, ГОСТ 12.3.019-80 і ДНАОП 0.00-1.21-98.

7.3. Не дозволяється експлуатувати запірну арматуру з пошкодженими сальниками, клапанами, а також маховичками, які утруднюють відкривання і закривання посудин, апаратів і балонів.

7.4. Під час технічного обслуговування і ремонту рефрижераторних вагонів розкривати холодильну установку можна тільки після відкачування холодоагента із тієї частини установки, яка розкривається.

7.5. Для огляду обладнання рефрижераторного рухомого складу повинні застосовуватися переносні електричні світильники напругою до 42 В (а в машинному відділенні рефрижераторного вагона – до 12 В) або електричні кишенькові і акумуляторні ліхтарі. Кабель живлення переносного світильника повинен мати подвійну ізоляцію, а лампа захищена скляним ковпаком і металевою сіткою.

Не дозволяється застосовувати для освітлення відкритий вогонь.

7.6. Витікання холодоагенту із холодильної установки необхідно усувати негайно після його виявлення. Підтягувати болти, повністю або частково міняти сальникову набивку, запірну арматуру дозволяється тільки після пониження тиску холодоагенту у пошкодженій ділянці до атмосферного і відключення холодильної установки від основної магістралі.

Заповнення холодоагентом системи повинне виконуватися з боку низького тиску. Не дозволяється під час заповнення холодильної установки холодоагентом підігрівати балон.

7.7. Для виявлення місця витікання холодоагенту необхідно користуватись галоїдними лампами або електронними витокошукачами. Чутливість приладу до витікання повинна складати не більше 5 грамів на рік.

7.8. Балони з холодоагентом повинні відповідати вимогам ДНАОП 0.00-1.07-94.

7.9. Для приєднання балонів до холодильної установки необхідно застосовувати відпалені мідні суцільнотягнуті трубки або маслобензостійкі шланги тиском не менше 16 кгс/см².

7.10. Матеріали, які застосовуються під час технічного обслуговування холодильних установок, повинні відповідати стандартам і технічним умовам.

7.11. Не дозволяється експлуатація холодильних установок з манометрами, у яких:

- відсутня пломба або клеймо;
- минув термін перевірки;
- стрілка манометра під час вимкнення не повертається на нульову позначку шкали;
- розбите скло, або є інші пошкодження, які впливають на правильність їх показань.

7.12. Під час розфасовування холодоагенту в балони і при його відкачуванні із холодильної установки дозволяється застосовувати балони, термін перевірки яких не минув і які відповідні холодоагенту, що розфасовується.

7.13. Засувки, крани, вентиля та інші запірні пристрої обладнання рефрижераторного рухомого складу необхідно утримувати в справності і систематично змащувати відповідно до Інструкції ДЧ-479.

7.14. Не дозволяється змішувати холодоагенти різних типів.

7.15. Не дозволяється розташовувати в одному приміщенні з холодильними установками і балонами з холодоагентом апарати і прилади з відкритим полум'ям або зовнішніми поверхнями, температура яких перевищує 300 °С.

7.16. Заправляти дизельним паливом паливні баки рефрижераторного рухомого складу необхідно із заправних колонок або паливозаправника в спеціальному місці за допомогою роздавального пістолета.

7.17. Поблизу паливороздавальних колонок, резервуарів, приймально-роздавальних площадок, складів повинні бути встановлені пожежні щити, до яких повинен бути забезпечений вільний доступ.

7.18. Під час екіпірування дизельним паливом РРС запускати дизель-генератор і проводити які-небудь роботи в машинному відділенні не дозволяється.

7.19. В холодну пору року під час запуску дизелів рефрижераторного рухомого складу користуються для розігріву теплою водою.

7.20. Після закінчення технічного обслуговування і екіпіровки рефрижераторного рухомого складу необхідно провести прибирання обладнання і приміщень машинних відділень.

8. Вимоги безпеки під час ремонту вагонів у депо.

8.1. Вимоги безпеки під час підготовки до ремонту, введення вагонів у депо і постановки на позицію ремонту.

8.1.1. Вагони, які подаються в депо для ремонту, повинні бути ретельно очищені від снігу, льоду, бруду, сміття, залишків вантажів, які перевозились і, при необхідності, промиті і продезінфіковані відповідно до інструкції №432-5 і ОСТ 32.15-81.

8.1.2. Вагони, які вимагають проведення дезінфекції, повинні проходити санітарне оброблення на спеціалізованих дезінфекційних станціях (пунктах).

8.1.3. Очищення, мийка, обдування і сушіння вагонів повинні проводитися на спеціально виділеній колії або в спеціальних ангарах поза вагоноремонтною ділянкою. Виділені для очищення і мийки колії повинні мати з обох боків доріжки з твердим покриттям.

8.1.4. Розставлення вантажних вагонів на вагоноремонтній ділянці, коліях відчіплювального ремонту і спеціалізованих коліях повинно проводитися з дотриманням наступних вимог:

- відстань між торцевою стіною вагоноремонтної ділянки (ангара) і автозчепами крайніх вагонів повинна бути: при наявності поперечної транспортної дороги вузької колії не менше 3 м, а дороги широкої колії для транспортування візків і колісних пар – не менше 5 м;

- відстань між автозчепами вагонів, які ремонтуються без викочування візків, повинна бути не менше 1 м;

- під час ремонту вагонів з викочуванням візків стаціонарним методом ремонту відстань між вагонами встановлюється в залежності від довжини візків і відповідно до місцевих умов, щоб проходи з кожного боку викоченого візка були не менше 1 м; при поточному методі ремонту відстань між ремонтними позиціями визначається відповідними розрахунками, при цьому відстань між автозчепами вагонів, які стоять поруч, і викоченими візками повинна бути не менше 1 м. Довжина ремонтних позицій повинна визначатися з урахуванням застосування вагоноремонтних машин і інших механізмів і пристроїв.

8.1.5. Під час демонтажу і монтажу холодильно опалювальних установок секцій ЦБ-5, які знаходяться на позиціях для ремонту, відстань між автозчепами сусідніх вагонів повинна бути не менше 4,5 м.

8.1.6. Маневрова робота на коліях депо і вагоноскладальних дільницях повинна проводитися за письмовим нарядом, який видається особою відповідальною за проведення цих робіт.

8.1.7. Подача несправних вагонів у депо і виведення відремонтованих вагонів повинні проводитися під контролем особи, відповідальної за маневри, за графіком, погодженим керівниками депо і станції.

8.1.8. Вагони зовні вагоноскладальної дільниці повинні встановлюватися на відстані не менше 10 м від воріт.

8.1.9. Після виконання маневрових робіт колії, які ведуть на вагоноскладальну дільницю, повинні бути огорожені механічними зупиняючими пристроями, які встановлені в забороняюче положення, або гальмовими башмаками (не менше двох на кожній колії). Колії поточного ремонту повинні бути огорожені гальмовими башмаками не менше двох на кожну колію проти граничного стовпчика.

Огородження колій проводиться працівниками депо і ПТО, які призначаються наказом начальника депо.

8.1.10. Усі роботи на вагонах під час їх переміщення по коліях повинні бути припинені, а робітники виведені на безпечну відстань.

8.1.11. Перед початком ремонту ходових частин, рами автозчепного пристрою і гальмового обладнання на платформах і напіввагонах необхідно оглянути запори бортів і кришок люків. Борти платформ і кришки люків напіввагонів необхідно підняти і закріпити.

8.2. Вимоги безпеки під час підймання і опускання вагонів.

8.2.1. Під час планового ремонту для підймання вагонів у депо можуть застосовуватися стаціонарні або пересувні електричні домкрати вантажопідймальністю 25-40 т і мостові крани відповідної вантажопідймальності з подальшою установкою вагонів на ставлюги. Підймання порожніх вантажних вагонів краном дозволяється за умови, що навантаження від вагона на кран не перевищує його вантажопідймальності. Вантажозахоплювальні пристрої повинні забезпечувати безпеку робіт під час підймання вагонів.

8.2.2. Під час підймання вагонів домкрат повинен займати вертикальне положення. Кінцевий вихід гвинта електродомкрата не повинен перевищувати $\frac{3}{4}$ його довжини, домкрати повинні бути обладнані автоматичними обмежувачами висоти підймання (вимикачами-кінцевиками).

8.2.3. Під час ремонту в депо кузова вагона між рамою вагона і стаціонарною типовою металевою опорою (ставлюгою) повинна бути прокладена інвентарна дерев'яна прокладка товщиною 15-20 мм.

8.2.4. На стаціонарних електричних домкратах вантажопідймальністю 35-40 т із сталевими запобіжними гайками підняті завантажені і порожні вагони можуть

залишатися без ставлюг. Після підймання вагона без підведення під нього ставлюг, роботи, які викликають появу ударних навантажень або розкачування вагонів, не допускаються.

8.2.5. Підймання одного кінця вагона повинне проводитися після закріплення візка протилежного кінця вагона з обох боків гальмовими башмаками; краном вантажопідймальністю, що перевищує вагу вантажу, що підіймається, тобто половину тари вагона, з використанням фальшавтозчіпа або двома домкратами, при цьому навантаження вагона, якій підіймається, на домкрати не повинне перевищувати їх вантажопідймальності.

8.2.6. Підймання і опускання вагона двома або чотирма електродомкратами повинне проводитися одночасно під керуванням особи, відповідальної за проведення цих робіт; випередження підймання одного домкрата відносно другого не дозволяється. У разі випадкової зупинки одного електричного домкрата або перерві подачі напруги всі домкрати повинні бути негайно вимкнені. Після усунення несправності необхідно переконатися у відсутності перекосу вагона на домкратах і тільки після цього продовжити підймання або опускання вагона.

8.2.7. Виконання ремонтних робіт на вагоні, а також знаходження людей на вагоні, під вагоном і в вагоні при підйманні його і опусканні не дозволяється.

8.2.8. Підймання одного кінця транспортера при поточному відчіплювальному або деповському ремонті в депо повинно проводитись після закріплення протилежного кінця візка транспортера гальмовими башмаками двома електродомкратами вантажопідймальністю 30-40 т або мостовим краном вантажопідймальністю, яка перевищує половину маси транспортера, що підіймається.

8.2.9. Перестановку транспортерів усіх типів, крім зчленованих, на колію іншої ширини слід проводити двома електродомкратами вантажопідймальністю 30-40 т або мостовим краном, вантажопідймальність якого перевищує половину маси транспортеру, що підіймається. Підймання транспортерів зчленованого типу під час перестановки їх на колію іншої ширини здійснюється за допомогою спеціального пристрою і гідравлічних домкратів вантажопідймальністю не менше 25 т кожний із розрахунку два домкрата на двовісний візок.

8.2.10. Перед заміною колісних пар для забезпечення безпеки працюючих на транспортері необхідно провести підготовчі роботи із закріплення окремих деталей візків і рами відносно один одного.

8.3. Вимоги безпеки під час ремонту ходових частин і рами вагонів.

8.3.1. Транспортування і ремонт ходових частин (візків вагонів) повинні бути механізовані. Розбирання, збирання і переміщення литих деталей візків повинні проводитись за допомогою вантажопідймальних механізмів або спеціальних пристроїв.

8.3.2. Правильні роботи для усунення прогинів рами, балок, кришок люків на вагонах повинні проводитися спеціальними пристроями або зі зняттям цих вузлів із вагонів.

8.3.3. Правильні роботи частин рами або люків (кришок) проводити тільки тоді, коли кузов знаходиться на візках.

8.3.4. Під час зняття несправних деталей необхідно застосовувати відповідний інструмент, забезпечуючи при цьому безпеку людей, які проходять або працюють поруч.

8.3.5. Нагрівання заклепок поза приміщень проводиться на горнах, а всередині приміщень повинно проводитися тільки на електрогорнах. Кидати нагріті заклепки від горна до місця роботи не дозволяється. Поставлення заклепок слід проводити гідропресами (гідроскобами).

8.4. Вимоги безпеки під час ремонту кузовів вагонів.

8.4.1. Ремонт деталей і вузлів кузовів вантажних вагонів повинен проводитися вагоноремонтними машинами або спеціальним обладнанням і пристроями відповідно до ОСТ 32.15-81. Ремонт деталей і вузлів із зніманням з вагона повинен проводитися на спеціалізованих дільницях.

8.4.2. Розбирання кузова вагона повинно починатися з покрівлі, опалубки (ізоtermічні вагони і вагони спеціального призначення), потім стіни і підлога, при цьому цвяхи із дощок повинні бути видалені. Під час ремонту даху і його підшивки інші роботи на вагоні не дозволяються.

8.4.3. Під час розбирання покрівлі і опалубки даху вагона, а також під час настилання опалубки, не дозволяється проводити роботи всередині вагона і біля нього. Скидання з даху вагона деталей може проводитися тільки за умови огороження місць їх падіння і під наглядом призначеного працівника.

8.4.4. Під час розбирання кузова вагона необхідно негайно прибирати частини, які знімаються (листи і дошки обшивки тощо) на спеціальні найближчі площадки на місці або на вагоноремонтній машині. Місця зняття болтів і заклепок повинні бути огорожені щитами.

8.4.5. Подавання і спускання деталей на дах вагона проводиться не менше, ніж двома робітниками.

8.4.6. Роботи всередині вагона, а також роботи з ремонту стін дозволяється проводити тільки після закінчення робіт по настиланню не менше половини площі підлоги або після укладання тимчасового настилу, встановлення тимчасових кришок люків рами вагонів з боку проведення робіт.

8.4.7. У вагонах з подвійною підлогою спочатку встановлюється нижній настил підлоги, а потім верхній настил підлоги.

8.4.8. Під час ремонту торцевої частини кузова вагона необхідно користуватися тільки спеціальними (відкидними) площадками або допоміжними драбинами. Ставати на автозчеп не дозволяється.

8.4.9. Встановлення на вагони засувних дверей повинно проводитися тільки за наявності дверних рейок і пристроїв, які утримують двері на вагоні. Встановлення дверей, кришок люків і бортів на вагони повинно проводитися вантажопідіймальними механізмами.

8.4.10. Під час встановлення дверей, кришок люків, бортів, якщо вони не можуть бути відразу закріплені, потрібно робити тимчасове закріплення, яке утримує їх від падіння. Залишати остаточно невстановлені двері, кришки люків і борти без тимчасового закріплення не дозволяється.

8.4.11. Підняті борти платформи повинні бути закріплені бортовими запорами.

8.4.12. Під час заміни верхніх обв'язувальних брусів вагонів, нові бруски, які встановлюються, на час припасування їх по місцю, повинні бути закріплені.

8.4.13. Під час встановлення на вагон косоурів, підніжок, поручнів закріплення їх повинно проводитись відповідно до робочих креслень заводу-виготовлювача, ремонтної документації і ОСТ 24.050-67-87.

8.4.14. Для збереження стійкості кузова заміну стійок необхідно проводити послідовно, а не одночасно всіх.

8.4.15. Не дозволяється залишати інструмент з краю даху, на виступах рами і кузова.

8.4.16. Не дозволяється роз'єднувати і розбирати важільний механізм, який з'єднує кузов з рамою. Повітря із гальмової магістралі і повітряного резервуару повинне бути випущене до початку роботи.

8.4.17. Для безпечного проведення робіт підймання кузова вагона для перевезення апатиту і апатитного концентрату на висоту більше 650 мм не дозволяється.

8.4.18. Під час правлення торцевих дверей, стійок, розкосів, усунення розширення або звуження кузова за допомогою вагоноремонтної машини не дозволяється перенесення балок цього пристрою під час їх опускання і підймання. Під час роботи необхідно слідкувати за тим, щоб рукави гідро- і пневмопроводів не були притиснуті механізмами до вагона.

8.4.19. Перед правленням стулок дверей напіввагона між дверима і стійкою необхідно закласти дерев'яну прокладку товщиною 15-20 мм.

8.4.20. Перед правленням кришок люків напіввагона необхідно впевнитись в надійності їх кріплення запірними механізмами і у відсутності на боковому каркасі кузова напіввагона в'язального дроту.

8.4.21. Відгвинчування гайок, яке вимагає застосування великих зусиль, слід проводити за допомогою гайковертів або ключів, які мають подовжену рукоятку.

Не дозволяється нарощування ключів і заповнення зазору між губками ключа і гайками прокладками.

8.5. Вимоги безпеки під час ремонту котлів цистерн.

8.5.1. Зварювальні роботи всередині котлів повинні виконуватися відповідно до ГОСТ 12.3.003-86, ЦВ-0019, №1009-73.

8.5.2. Проведення зварювальних і інших робіт, пов'язаних з ремонтом котлів цистерн дозволяється тільки за наявності акта встановленої форми ВУ-19 (акт про придатність цистерн для ремонту) про придатність даної цистерни для ремонту, з підписами осіб, які виконували підготовку цистерн до ремонту. Для цистерн обов'язкова довідка про дегазацію котла цистерни відповідно ОСТ 32.13-82.

8.5.3. Під час проведення зварювальних робіт всередині котла цистерни кришка ковпака і клапан зливного приладу повинні бути відкриті і забезпечена припливна вентиляція з достатнім обміном повітря або застосовуватися спеціальне обладнання у вигляді шлангових дихальних приладів, що забезпечують подачу чистого повітря в зону дихання зварника.

Взимку повітря, яке подається, повинно бути підігріте до +18...+22°С.

8.5.4. В котел цистерни може бути спущений один працівник, два працівника повинні знаходитися біля люка цистерни. Працівники всередину котла цистерни повинні спускатися по драбинах, які знаходяться всередині котла. Якщо відсутні постійні драбини, то повинні застосовуватися переносні дерев'яні неоковані драбини, довжина яких повинна бути не менше 3,3 м.

8.5.5. Перед спусканням в котел цистерни зварник повинен надіти запобіжний пояс з прикріпленим до нього канатом для страхування. Другий кінець каната повинен знаходитися в руках спостерігаючих робітників, які зобов'язані при виконанні електрозварювальних робіт всередині котла постійно знаходитися біля ковпака цистерни і уміти подавати і приймати за допомогою каната сигнали, а також, у випадку необхідності, надати допомогу зварнику, який знаходиться всередині котла.

8.5.6. Одночасне проведення зварювальних робіт і інших робіт зовні і всередині котла цистерни не дозволяється.

8.5.7. Не дозволяється запалювати газозварювальний пальник всередині котла цистерни. Пальник повинен бути запалений поза котлом, його подає зварнику працівник, який знаходиться біля ковпака цистерни.

8.5.8. Освітлення під час роботи всередині котла може бути штучним від джерела світла, розташованого зовні. Дозволяється застосування переносних електричних світильників (напругою до 12 В) із скляним ковпаком і металевою сіткою або акумуляторних ліхтарів.

8.5.9. Електрозварники під час роботи всередині котла цистерни повинні користуватися захисним щитком, каскою, гумовим взуттям, брезентовими або

шкіряними рукавицями, наколінниками і підлокітниками, виготовленими із брезенту і вати, а для підстилання під ноги гумовим килимком, войлочною підстилкою з гумовою прослойкою або дерев'яним сухим щитом.

8.5.10. Під час виконання електрозварювальних робіт з ремонту ходових частин або рами цистерни зливний прилад повинен бути закритий, а кришка ковпака котла цистерни відкрита.

8.6. Вимоги безпеки під час ремонту гальмового обладнання вагонів.

8.6.1. Перед заміною повітророзподільників, випускних клапанів, деталей гальмового обладнання і резервуарів, підвідних трубок до повітророзподільника, перед розкриттям гальмових циліндрів і регулюванням важільної передачі, повітророзподільник повинен бути вимкнений, а повітря із запасного і двокамерного резервуарів випущене.

8.6.2. Перед заміною стоп-крана, роз'єднувального крана і підвідної трубки від магістралі до роз'єднувального крана магістраль вагона потрібно від'єднати від джерела живлення перекриттям кінцевих кранів.

8.6.3. Під час регулювання гальмової важільної передачі для суміщення отворів в головках тяг і важелів необхідно користуватись бородком і молотком. Перевіряти збіг отворів пальцями рук не дозволяється.

8.6.4. Під час продувки магістралі для уникнення удару з'єднувальним гальмовим рукавом необхідно застосовувати кронштейн для підвішування з'єднувального рукава або притримувати його рукою біля з'єднувальної головки.

8.6.5. Перед роз'єднанням рукавів кінцеві крани суміжних вагонів повинні бути перекриті.

8.6.6. Для розбирання поршня після діставання його із гальмового циліндра необхідно кришкою циліндра стиснути пружину настільки, щоб можна було вибити штифт головки штока і зняти кришку, поступово відпускаючи її до повного звільнення пружини.

8.6.7. Перед роз'єднанням головки штока поршня гальмового циліндра і горизонтального важеля повітророзподільник повинен бути вимкнений, а повітря із запасного і двокамерного резервуарів випущене.

Виймання і встановлення поршня гальмового циліндра повинне проводитися за допомогою спеціального пристрою.

8.6.8. Перед заміною кінцевого крана необхідно роз'єднати магістраль з джерелом живлення.

8.6.9. Під час технічного обслуговування і ремонту гальмового обладнання під вагоном не дозволяється знаходитися біля головки штока гальмового циліндра з боку виходу штока і торкатися головки штока.

8.6.10. Для забезпечення безпеки працюючих простукування резервуарів робочої камери і повітророзподільника під час їх очищення, а також вигвинчування заглушок гальмових приладів і резервуарів, які знаходяться під тиском, не дозволяється.

8.6.11. Спеціальні установки, повітрярозбірні колонки для випробування автогальм і інших цілей, повинні бути обладнані з'єднувальними головками.

Під час випробування автогальм не дозволяється проводити роботи з ремонту ходових частин, рам, автогальмового обладнання вагонів.

8.6.12. Під час ремонту гальмового обладнання необхідно користуватися інструкцією ЦВ-ЦЛ-0013.

8.7. Вимоги безпеки під час ремонту автозчепних пристроїв вагонів.

8.7.1. Під час заміни автозчепа і поглинального апарата в составі поїзда необхідно розчепити і розсунути состав поїзда на відстань не менше 10 м між вагонами, встановити спарені гальмові башмаки під колеса з боку розчіплених вагонів.

8.7.2. Зняття автозчепу і поглинального апарата з тяговим хомутом і упорною плитою з вагона і їх встановлення повинні проводитися з допомогою спеціальних підіймачів або вантажопідіймального крана.

Перед ремонтом автозчепного обладнання борти платформ повинні бути попередньо підняті і закріплені або зняті.

8.7.3. Згвинчування гайки із стяжного болта поглинального апарата дозволяється тільки на розбиральному стенді. Простукування корпусу поглинального апарата з деталями, які заклинилися, дозволяється проводити тільки в тому випадку, якщо апарат знаходиться у тяговому хомуті з упорною плитою.

8.7.4. Перед згвинчуванням двох останніх (які розташовані по діагоналі) гайок з болтів нижньої підтримуючої планки для зняття з вагона поглинального апарата під планку повинен бути підставлений спеціальний підіймач або інші вантажопідіймальні механізми.

8.7.5. Розбирання і збирання поглинального апарата повинні проводитися на спеціальному стенді.

8.7.6. Під час збирання деталей механізму автозчепа для встановлення замка на місце, натискання на нижнє плече собачки для підняття і направлення верхнього плеча повинно проводитися бородком або спеціальним ломиком.

8.8. Вимоги безпеки під час виконання фарбувальних робіт.

8.8.1. Усі виробничі процеси, які пов'язані з фарбуванням вагонів і їх деталей, повинні виконуватися з дотриманням вимог НАПБ А.01.001-95, НАОП 5.1.11-1.26-88,

8.8.2. Усі роботи, які пов'язані з фарбуванням вагонів, повинні виконуватися в малярних дільницях або відділеннях, а у випадку їх відсутності, підготовчі операції (зачищення, ґрунтування, тощо) і фарбування можуть бути виконані на позиціях вагоноскладальної виробничої дільниці, обладнаної припливно-витяжною вентиляцією і протипожежним обладнанням або на відкритому повітрі з температурою не нижче ніж +5 °С.

8.8.3. Фарбувальні дільниці, якщо дозволяється вимогами технології, слід розташовувати ізольовано від сусідніх приміщень. Такі дільниці повинні відокремлюватися від інших частин будівель протипожежними перешкодами відповідно до вимог нормативних документів, що діють у галузі будівництва.

8.8.4. Дозволяється фарбування вагонів на вагоноскладальній дільниці в період, коли інші роботи на дільниці не проводяться. Після закінчення фарбування необхідно провітрити приміщення.

8.8.5. Очищення поверхні ручним або механізованим інструментом слід проводити в місцях, обладнаних місцевою витяжною вентиляцією.

8.8.6. Для очищення, мийки і фарбування вагонів повинні застосовуватися спеціальні підмості (площадки) пересувного або інвентарного типу. Підмості повинні бути достатньо жорсткими, стійкими, мати із зовнішнього боку поручні, драбини і пристрої для підвішування посудин з фарбою.

Застосування в якості підмостей розкладних драбин з закріпленими на них дошками, які виконують роль настилу, не дозволяється.

Нанесення трафаретів може проводитися з приставних драбин. Роботи виконуються відповідно до ДНАОП 1.1.10-1.04-01.

8.8.7. Під час очищення і фарбування даху в верхній частині кузова вагона працівники повинні одягати запобіжний пояс, страхувальний канат якого повинен кріпитися до спеціального протягнутого над робочим місцем тросу або до огороження пересувної площадки.

Запобіжний пояс повинен мати справні, без надривів і інших пошкоджень полотна пояса і наплічних ременів, справну з фіксованими стрижнями пряжку. Ремені повинні бути міцно прилаштовані, не провисати і в той же час не сковувати рухи.

8.8.8. Під час фарбування розпилювачем дозволяється застосовувати матеріали, які містять в якості пігменту свинцеві з'єднання, тільки в тому випадку, якщо вентиляційні установки забезпечують роботу у відповідності до ГОСТ 12.4.021-75.

8.8.9. Усі операції, які пов'язані з підготовкою суміші розчинників, приготування складів лаків і фарб, а також розведенням їх розчинниками, повинні виконуватися за технологічною картою в спеціальному приміщенні.

8.8.10. Насипання, пересипання, подрібнення і просіювання сухих фарб повинно проводитися в спеціальному місці, обладнаному витяжним зонтом таким чином, щоб можливо було видалити пил і шкідливу пару, які утворюються в цих операціях, безпосередньо від місця їх утворення.

8.8.11. Розведення сухих фарб оліфою, зберігання фарб перероблених на фарботерній машині, а також інших розведених фарб, масел, скипидару і т.д. повинне проводитися в металевих банках, які щільно закриваються кришками.

Не дозволяється застосовувати для цієї мети дерев'яні діжки, ящики або скляну тару.

8.8.12. Запас фарб, масел, лаків, скипидару в приміщенні для приготування фарб повинен бути не більше добової потреби.

8.8.13. Під час фарбування вагонів необхідно:

- готувати нітрофарбу, нітролаки в окремому приміщенні, яке відповідає вимогам пожежної безпеки;
- працювати з ввімкненою вентиляцією і справним електроосвітленням;
- сушити вагони закритими електронагрівальними або вогнебезпечними приладами;
- підігрівати загуслі фарби, дотримуючись вимог пожежної безпеки.

8.9. Вимоги безпеки під час виконання зварювальних робіт.

8.9.1. Під час проведення зварювальних робіт необхідно дотримуватися вимог НАПБ А.01.001-95, НАПБ В.01.010-97/950, ЦВ-0019, ГОСТ 12.3.003-86, ГОСТ 12.1.019-79, ГОСТ 12.1.030-81, №1009-73.

Експлуатація, транспортування і зберігання балонів із стиснутими газами повинні відповідати вимогам ДНАОП 0.00-1.07-94.

8.9.2. Місця проведення зварювальних та інших вогневих робіт повинні відповідати вимогам НАПБ А.01.001-95.

8.9.3. До зварювальних та інших вогневих робіт допускаються особи, які мають кваліфікаційні посвідчення та пройшли у встановленому порядку навчання за програмою пожежно-технічного мінімуму та щорічну перевірку знань з одержанням спеціального посвідчення.

8.9.4. Під час виконання зварювальних робіт зварники і їх підручні повинні бути забезпечені спецодягом і іншими засобами індивідуального захисту в залежності від виду зварювання і умов його проведення.

8.9.5. Перед проведенням зварювальних робіт на риштуваннях або підмостках необхідно вжити заходи проти загорання дерев'яних елементів та попадання бризок розплавленого металу на людей та риштування.

8.9.6. Не дозволяється проводити зварювальні роботи поблизу легкозаймистих і вогненебезпечних матеріалів, в тому числі поблизу свіжопофарбованих місць на вагонах (не ближче 5 м).

8.9.7. Не дозволяється зберігати на зварювальній дільниці гас, бензин і інші легкозаймисті матеріали.

8.9.8. Зварювальні проводи від джерела струму до робочого місця зварника повинні бути захищені від механічних пошкоджень.

Зварювальні проводи, у разі застосування тролей, повинні підвішуватися на висоті, яка забезпечує безпеку працюючих, а у разі підземної прокладки – пропускатися під рейками в проміжках між шпалами.

Не дозволяється використовувати в якості зворотного проводу рейку.

8.9.9. В дощову погоду зварювальні роботи повинні проводитися під навісами або прикриттям, які забезпечують безпеку робіт.

8.9.10. Для попередження впливу зварювальної дуги на інші робочі місця, місця виконання зварювальних робіт повинні бути огорожені переносними ширмами, щитками або спеціальними шторами висотою не менш 1,8 м.

8.9.11. Не дозволяється проводити зварювальні роботи на виробах, які знаходяться під тиском.

8.9.12. Корпус стаціонарної або пересувної зварювальної машини або трансформатора, а також деталь, яка зварюється, повинні бути надійно заземлені або занулені на весь час виконання зварювальних робіт відповідно до ЦВ-0019.

8.9.13. Наявність жирних або масляних плям на газозварювальному обладнанні і інструменті не дозволяється. Замерзлі газогенератори і редуктори повинні відігріватись в теплому приміщенні або теплою водою. Застосовувати для відігрівання відкрите полум'я не дозволяється.

8.10. Вимоги безпеки під час роботи на пересувних вагоноремонтних установках.

8.10.1. Експлуатувати пересувні вагоноремонтні установки дозволяється на спеціально виділених дільницях з шириною міжколійя не менш 4800 мм, а на дільницях, які заново будуються і реконструюються з шириною міжколійя не менше 5300 мм.

8.10.2. Рівень головок рейок вузької колії для пересувних вагоноремонтних установок повинен бути нижче на 100 мм рівня головок рейок залізничних колій. Дозволяється на ПТО, де пересувні установки запроваджені, однаковий рівень головок рейок вузької і широкої колій.

8.10.3. Швидкість пересувної вагоноремонтної установки не повинна перевищувати в робочому положенні 0,3 км/год, в транспортному положенні – 2,7 км/год.

Не дозволяється застосовувати вагоноремонтну установку для буксирування, транспортування негабаритних предметів під час руху поїзда, а також завантажувати її більше встановленої вантажопідймальності і перевозити на ній людей.

8.10.4. Під час обмерзання верхніх площадок вагоноремонтної установки, перед початком роботи їх слід очистити від снігу та льоду.

8.10.5. Перед ввімкненням установки в роботу необхідно випробувати всі її агрегати на холостому ході і перевірити її справність.

8.10.6. Поповнення запасними частинами, вивантаження несправних деталей, знятих з вагонів, повинне проводитися на спеціально виділених місцях під час перерв у роботі з технічного обслуговування і ремонту вагонів.

8.10.7. Експлуатація вагоноремонтних установок не дозволяється у разі:

- покриття рейок льодом, снігом, сміттям;
- виходу машини за габарити рухомого складу;
- наявності тріщин у вузлах і деталях;
- несправності рейкових захватів;
- несправного електрообладнання і несправних приладах освітлення;
- несправної гальмової системи;
- відсутності огорожень частин, які рухаються і обертаються;
- несправного звукового сигналу;
- наявності гідродомкратів і інших вантажопідіймальних механізмів, термін опосвідчення яких минув;
- несправності хоч би одного тягового двигуна або насоса;
- простроченого терміну періодичного огляду механізмів;
- несправних запобіжних і блокувальних пристроїв;
- відсутності захисних діелектричних засобів, переносних ламп і попереджувальних знаків;
- контакту тролей між собою або з металоконструкцією машини;
- відсутності щільного контакту струмоприймачів з тролейним проводом;
- складування запасних частин, деталей і інших матеріалів в габариті вагоноремонтної машини;
- проведення маневрових робіт і руху поїздів по суміжних коліях.

8.10.8. Під час роботи вагоноремонтної машини не дозволяється:

- приводити її в рух у разі знаходження людей між порталом машини і вагоном;
- знаходитися в вагоні, на вагоні або під вагоном під час правління;
- проводити її технічне обслуговування.

Після закінчення ремонтних робіт вагоноремонтна машина, інші пристрої та обладнання повинні відвозитися в установлені місця зберігання.

9. Вимоги безпеки під час ремонту обладнання рефрижераторного рухомого складу.

9.1. Вантажні приміщення рефрижераторних вагонів перед подачею для ремонту в депо необхідно очистити, помити і, у разі необхідності, провести санітарне оброблення (продезинфікувати). Санітарне оброблення повинно проводитися на пункті промивки станції. Порядок направлення рефрижераторних вагонів на санітарне оброблення встановлюється управлінням залізниці.

9.2. Перед постановкою в складальний цех із службових дизельних вагонів повинно бути злите паливо. Зливання дизельного палива із паливних баків рефрижераторних вагонів необхідно проводити на окремій позиції в спеціальні ємкості.

У складальному цеху не дозволяється пускати дизель-генераторні установки.

9.3. Усі зняті для ремонту в депо вузли і деталі обладнання перед оглядом і дезінфекцією необхідно очистити і помити. Очищення і мийку вузлів і деталей необхідно проводити в спеціальних мийних машинах, обладнаних системою вентиляції, які виключають розбризкування або випаровування мийних розчинів в виробничі приміщення, пристроями для стічних вод, механізованого відведення залишків бруду.

9.4. Ремонт холодильних установок РРС в умовах депо повинен проводитися відповідно до вимог державних стандартів системи ССБТ на відповідні технологічні процеси.

9.5. Перед зварюванням або паянням апаратів і трубопроводів із холодильної установки має бути вилучений холодоагент, а внутрішні порожнини з'єднанні з атмосферою.

Усі роботи, пов'язані з ремонтом холодильно-опалювальної установки секцій ЦБ-5, слід проводити тільки після їх демонтажу з вагона.

Не дозволяється проведення зварювання або паяння на холодильно-опалювальній установці, висунутій на монтажну рейку.

9.6. Перед зварювальними роботами паливний бак повинен бути промитий, а потім пропарений. Перед пропарюванням повинна бути перевірена концентрація пари

дизельного палива всередині бака газоаналізатором.

Дозволяється проводити ремонт паливних баків електрозварюванням без пропарювання з попередньою продувкою і заповненням їх вуглекислим газом або після наповнення баків водою.

Технологічний процес на ремонт паливних баків зварюванням повинен бути погоджений з органами державного пожежного нагляду.

9.7. Ремонт гумового настилу підлоги в вагонах необхідно проводити на спеціальній позиції, яка обладнана місцевою витяжною вентиляцією.

Гумовий клей і розчинники для ремонту слід зберігати в металевих ємностях, кришки яких щільно закриваються, в кількості не більше змінної потреби.

9.8. Під час виконання ремонтних робіт на даху РРС працівники повинні користуватися запобіжними поясами.

9.9. Після закінчення ремонту РРС у депо необхідно провести прибирання обладнання і приміщення машинних відділень, а також очищення від виробничих забруднень вантажного приміщення.

10. Вимоги безпеки під час випробування обладнання рефрижераторного рухомого складу.

10.1. Випробування електричної міцності ізоляції електричних кіл рефрижераторних вагонів за допомогою високовольтної установки повинно проводитися на спеціальній дільниці, яка обладнана обгороджувальними щитами, сигналізацією відповідно до вимог ДНАОП 0.00-1.21-98.

10.2. Випробувальні і ремонтні стенди, обладнання і пристрої з механічним, пневматичним або гідравлічним приводом, повинні мати відповідні технічні паспорти і інструкції з обслуговування.

10.3. Випробування високовольтного обладнання рефрижераторних вагонів повинно проводитися тільки на спеціально обладнаній позиції.

10.4. Позиція для проведення випробувань повинна бути обладнана автоматичною світловою сигналізацією: червоне світло лампочки – позиція під напругою, зелений колір лампочки – напруга знята. Якщо лампочка не горить, позиція вважається під напругою.

10.5. Установка з випробування високовольтного обладнання вагона, повинна бути огорожена з усіх боків сіткою висотою не менше 1,7 м. Вхідні двері в приміщення повинні мати блокувальний пристрій, який забезпечує зняття напруги під час їх відкривання.

10.6. Керівник робіт повинен чітко знати електричну схему рефрижераторного вагона, який випробовується, будову і принцип дії випробувальної установки, а також порядок і послідовність проведення випробувань, які він повинен повідомити учасникам випробувань під час інструктажу перед початком робіт.

10.7. Стендові випробовування повинні проводитись керівником робіт, який призначений наказом керівника депо.

10.8. Керівником робіт з випробовування електричної міцності ізоляції електричних кіл повинна бути призначена особа, яка має групу по електробезпеці не нижче IV.

10.9. На випробовувальній ділянці у керівника робіт повинен бути затверджений технологічний процес, а також паспорт на випробувальну установку.

10.10. Перед початком обкатки і випробувань на випробовувальних стендах повинно бути перевірено:

- кріплення усіх вузлів і деталей обкаточного стенду;
- наявність, справність і кріплення захисних огорожень і заземлюючих проводів;
- справність підіймальних механізмів і захоплюючих пристроїв;
- робота сигналізації під час випробовування.

10.11. Стендові випробовування дизель-генератора повинні проводитись в окремому приміщенні, звукоізовьованому від інших приміщень. Працівники, які проводять стендові випробовування, повинні мати індивідуальні засоби захисту від шуму.

10.12. Розбирання і збирання дизелів, а також їх вузлів, слід проводити на стендах-кантувальниках, які відповідають ГОСТ 12.2.003-91 з використанням інструменту і пристроїв, наведених в технологічному процесі на ремонт дизелів.

10.13. На всіх випробувальних ділянках під час випробувань не дозволяється присутність сторонніх осіб.

10.14. Випробовування котлів опалення і кухонної плити повинне проводитися в службовому вагоні секції на спеціально виділеному місці за межами цехів.

11. Вимоги безпеки під час розбирання вагонів на металобрухт.

11.1. Роботи з розбирання вагонів на металобрухт повинні проводитися відповідно до вимог цих Правил.

11.2. Наказом начальника депо повинні бути призначені особи, відповідальні за:

- розбирання вагонів;
- проведення маневрів, поставлення і зняття огорожень;
- безпечне переміщення вантажів кранами;

- електробезпеку;
- технічно справний стан кранів, вантажозахоплювальних пристроїв, електро- і газозварювальне обладнання;
- газове і складське господарство;
- протипожежний стан.

11.3. Вагони на позиції розбирання повинні, як правило, переміщуватися механізованим способом (електричні маневрові лебідки тощо)

11.4. Вагони на позиціях розбирання повинні закріплюватися гальмовими башмаками з обох боків. Порядок поставлення і зняття башмаків повинен бути відображений в інструкції з охорони праці під час підготовки вагонів до розбирання.

11.5. Перед початком різання вагонів необхідно:

- підготувати до роботи обладнання для газополум'яного різання;
- перевірити стан приставних драбин, піднімальних площадок і переконатися в їх справності;
- переконатися у відсутності на площадці легкозаймистих і горючих рідин і матеріалів, в знаходженні газового обладнання на безпечній відстані від місця проведення робіт;
- погодити порядок і послідовність операцій газорізальника з кранівником і стропальником.

11.6. Під час виконання робіт по різанню вагонів газорізальник повинен:

- виконувати роботи у відповідальності з технологічним процесом для кожного типу вагонів;
- проводити різання частин вагонів тільки після їх стропування;
- обпірати приставні драбини на нерухомі частини вагона, попередньо переконавшись в надійності їх установки;
- слідкувати за відсутністю людей в небезпечній зоні (можливого падіння частин вагонів, викиду струменю розплавленого металу) і попереджати їх про небезпеку;
- виконувати різання так, щоб останній (завершальний) різ проводити, по можливості, з рівня землі, знаходячись під прикриттям невідрізаної частини вагона або маючи можливість туди відступити;
- розташовувати на площадці шланги так, щоб під час роботи і переході на нове місце не піддавати їх дії бризок розплавленого металу і щоб на них не могли впасти відрізані частини.

11.7. Під час розрізання вагона кранівник і стропальник повинні:

- виконувати вимоги ДНАОП 0.00-1.03-02;
- стропувати відрізані частини відповідно до затверджених схем стропування за всі стропувальні отвори і не допускати косого натягнення стропів;
- натягнення віток стропів проводити до легкого їх натягнення так, щоб під час відрізування застропованої частини вагона, з одного боку не було різкого падіння її на недостатньо натягнутих (провислих) вітках, а з іншого – щоб не відбувався відрив і ривок відрізаної частини через надмірно натягнуті вітки стропів;
- перед підйманням відрізаної частини впевнитися в тім, що вона повністю відділена від вагона, який розбирається, і нічого не заважає її вільному підніманню;
- починати підймання вантажу тільки за командою стропальника, впевнившись у відсутності людей в небезпечній зоні;
- перед підйманням вантажу необхідно попередньо підняти його на висоту 100-200 мм і зробити зупинку, впевнившись в надійності роботи гальма механізму підйому, правильності стропування, провести подальші операції з вантажем;
- для розвертання відрізаної частини необхідно користуватися багром або спеціальною відтяжкою;
- під час переміщення відрізаної частини піднімати її на висоту не менше 0,5 м над предметами, які зустрічаються на шляху переміщення.

11.8. Під час відділення і піднімання відрізаної частини, роботи по відрізання повинні бути припинені і відновлені тільки після того, як вона буде відведена на відстань не менше 5 м.

11.9. Підготовлені до відвантаження розрізані частини вагонів повинні складуватися на площадці так, щоб витримувалися габарити наближення до рухомого складу і будівель.

Відстань від розібраних частин вагонів до зовнішньої грані головки крайньої рейки повинна бути не менше:

- 2,0 м при висоті складування до 1,2 м;
- 2,5 м при висоті складування більше 1,2 м.

Висота складування розібраних частин вагонів не повинна перевищувати 2,5 м.

11.10. Місця проведення вогневих робіт з розбирання вагонів повинні розташовуватися на відстані від:

- перепускних рампових газових установок і ацетиленового генератора не ближче 10 м;
- постів з балонами не ближче 5 м;
- газопроводів горючих газів, газорозбірних постів, розміщених у металевих шафах – не ближче 3 м.

12. Вимоги до території, виробничих будівель, приміщень, площадок і робочих місць.

12.1. Виробничі будівлі, приміщення, споруди, території депо і ПТО, робочі місця повинні відповідати вимогам СНиП 2.09.02-85, ГОСТ 12.1.004-91.

12.2. Утримання виробничих будівель повинне здійснюватися відповідно до НАОП 5.1.11-1.07-62.

12.3. Території депо, ПТО повинні мати під'їзди, які забезпечують безпечне транспортування вантажів, зручне введення і виведення рухомого складу. Залізничні переїзди повинні бути обладнані шлагбаумами, звуковою і світловою сигналізацією.

Тракційні колії депо і колії поточного відчеплювального ремонту не повинні мати ухилів.

12.4. Приміщення, розташовані між коліями, повинні мати двері для входу або виходу, які спрямовані вздовж колії. Біля дверей паралельно колії повинен бути встановлений бар'єр довжиною 3-5 м і висотою 1-1,2 м. Аналогічний бар'єр повинен бути встановлений біля приміщення, яке розташоване на відстані від 3 до 5 м від залізничної колії.

Приміщення, які розташовані між коліями, зовні повинні мати попереджуваче забарвлення.

12.5. Проходи і проїзди повинні мати бетонне або асфальтове покриття і утримуватися в чистоті.

12.6. Місця перетинання пішохідних переходів із залізничними коліями на рівні головок рейок повинні обладнуватися настилами.

12.7. На території депо, ПТО всі люки, які забезпечують доступ до підземних комунікацій повинні бути закриті, а траншеї і канави надійно огорожені і мати перехідні містки з перилами висотою не менше 1,0 м.

12.8. Маршрути руху транспорту і людей повинні бути відокремлені один від одного і позначені знаками. Схеми маршрутів повинні бути вивішені на видних місцях.

12.9. Усі заглиблення (канави, приямки) в приміщенні повинні закриватися врівень з підлогою спеціальними плитами, металевими рифленими листами або мати огороження.

12.10. Дахи, карнизи будівель і споруд повинні систематично очищатись від снігу, льоду і різних забруднень.

12.11. Приміщення для зберігання балонів із стиснутими і зрідженими газами повинні відповідати ДНАОП 0.00-1.07-94.

12.12. Природне і штучне освітлення територій, виробничих і допоміжних приміщень повинні відповідати НАОП 5.1.11-3.02-91 і НАОП 5.1.11-3.04-86.

В приміщеннях депо і ПТО повинне бути передбачене аварійне освітлення.

12.13. Скло світлових прорізів будівель (вікна, фонарі) повинне систематично очищатися від пилу і бруду, але не рідше двох разів на рік, а в приміщенні із значним виробничим виділенням диму, пилу, кіпоті тощо – не рідше одного разу на квартал.

Газорозрядні лампи, які вийшли із ладу, повинні збиратися, упаковуватися і зберігатися в спеціальному приміщенні до їх вивозу на утилізацію.

12.14. Для захисту робочих місць від прямих і відбитих сонячних променів, повинні застосовуватися сонцезахисні пристрої типу жалюзі, які міняють розподіл світлових потоків або козирки, екрани, ставні, карнизи, штори тощо.

12.15. Виробничі, допоміжні і складські приміщення повинні бути обладнані відповідно до ГОСТ 12.1.005-88 і СНиП 2.04.05-91.

12.16. У виробничих і допоміжних приміщеннях, незалежно від наявності вентиляційних пристроїв, для видалення шкідливих виділень повинні передбачатися фрамуги і інші пристрої в вікнах, які відкриваються, площею не менше 20 % загальної площі світлових прорізів.

12.17. У всіх приміщеннях на видних місцях на відстані 15-20 м від воріт і входних дверей на висоті 1,5 м повинні бути встановлені термометри.

12.18. У разі централізованого опалення повинна бути забезпечена можливість регулювання ступеню нагрівання приміщення, а також можливість незалежного ввімкнення опалювальних секцій.

12.19. Ворота, входні двері і інші пройми в капітальних стінах у холодну пору року повинні бути утеплені і забезпечені тепловими завісами.

Ворота підйомного типу повинні бути обладнані пристроями, які фіксують піднімальні частини воріт у верхньому положенні, а також утримують їх від падіння у разі аварійних ситуацій (обрив каната, злом електроприводу лебідки, обрив направляючих роликів тощо).

12.20. Система опалення повинна забезпечувати підтримання і відновлення температури в цеху до нормальної (під час відкривання воріт для пропускання рухомого складу) протягом 10 хв.

Відчинення і зачинення в'їзних і виїзних воріт у складальних ділянках наскрізного типу повинне бути роздільне.

12.21. Рами, вікна, кватирки, фрамуги, світлові ліхтарі, двері і тамбури до них і пристрої теплових завіс повинні знаходитися у справному стані і бути обладнаними кріпленням проти вітру.

Місця постійного скупчення пилу, газу і парів легкозаймистих рідин повинні бути обладнані місцевою витяжною вентиляцією.

12.22. У всіх місцях виходу працівників із воріт і дверей в зону руху залізничного і автомобільного транспорту повинні бути встановлені запобіжні обмеження, вивішені попереджувальні сигнали і знаки безпеки.

Знаки безпеки, дорожні знаки і місця їх встановлення повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.4.026-76, ГОСТ 10807-78 і НАОП 5.1.11-4.06-89.

12.23. Матеріали для покриття підлог в опалювальних виробничих приміщеннях повинні бути стійкими до впливу фарби, органічних розчинників, вогнетривкими, неслизькими, малотеплопровідними з коефіцієнтом теплозасвоювання не більше $7 \text{ Вт (м}^2 \cdot \text{К)}$ ($6 \text{ ккал/м}^2 \cdot \text{год} \cdot \text{град}$).

12.24. Територія дільниці розбирання вагонів на металобрухт повинна бути огорожена.

Площадки розбирання (у тому числі і залізничні колії), площадки складування демонтованих вузлів вагонів повинні мати тверде, вогнетривке покриття і розміщуватися на рівні головки рейки.

Площадки подетального розбирання частин вагонів повинні бути обладнані спеціальними платформами, стапелями тощо, які під час розбирання на них виключають падіння, розхитування частин, що відрізаються.

12.25. Опалювальні прилади повинні бути легкодоступні для очищення і мати гладку пофарбовану поверхню. Застосування ребристих труб для опалення фарбувальних дільниць не дозволяється.

12.26. Малярні і фарбозаготівельні відділення повинні бути обладнані механічною припливно-витяжною вентиляцією відповідно до ГОСТ 12.3.005-75, НАОП 5.1.11-1.26-88.

12.27. Усі малярні приміщення повинні мати пристрої для природного провітрювання незалежно від наявності штучної вентиляції.

12.28. Фарбозаготівельне відділення слід розташовувати в окремому приміщенні із протипожежними перегородками I-го типу.

12.29. У малярному і фарбозаготівельному відділеннях внутрішні поверхні стін повинні бути облицьовані плиткою висотою не менше 2 м.

Верхні частини можуть бути пофарбовані або побілені відповідно до інструкції №506 ПКБ ЦВ.

12.30. Підлога в цих приміщеннях повинна бути гладка, водонепроникна, легко очищатися, не слизька і мати ухили для стікання води. Стіни і вікна цих приміщень повинні не рідше одного разу на місяць очищатися і промиватися.

Підлога повинна очищатися щоденно.

12.31. Зварювальне відділення необхідно розміщувати біля зовнішніх стін будівель вагонного депо. Зварювальні відділення з великими площами повинні

розміщуватися в будівлях, які мають над основними прогонами світлові ліхтарі, які обладнані фрамугами, що відкриваються.

12.32. Стіни і стелі приміщень для зварювання, а також ширми і щити, які огорожують робоче місце зварника, повинні бути пофарбовані у світлі кольори (сірий, блакитний, жовтий) з додаванням у фарбу окислу цинку, з метою зменшення відбивання ультрафіолетових променів зварювальної дуги.

12.33. У зварювальній кабіні повинне вільно розміщуватися зварювальне обладнання, а також стелажі для деталей.

Площа для роботи зварника в зварювальній кабіні повинна бути не менше 4,5 м².

12.34. Акумуляторне відділення повинне розміщуватися в приміщеннях, ізольованих від інших ремонтних відділень.

12.35. Внутрішні перегородки, які відділяють зарядне відділення, відділення для приготування електроліту від апаратної, складального і інших відділень повинні бути суцільними від підлоги до стелі.

Перегородки із не світлопрозорих матеріалів повинні бути поштукатурені цементною штукатуркою, заґрунтовані і пофарбовані кислототривкою фарбою.

Стіни оздоблюються плиткою на висоту 2 м від рівня підлоги.

12.36. Підлога в виробничих приміщеннях акумуляторної дільниці повинна бути із кислототривкої плитки.

12.37. Висота виробничих приміщень акумуляторної дільниці повинна забезпечувати достатній об'єм повітря для працюючих, яка виключає можливість утворення підвищеної концентрації парів сірчаної кислоти, свинцю, який знаходиться в повітрі під час ремонту і зарядці батарей.

12.38. Виробничі приміщення акумуляторної дільниці повинні бути обладнані припливно-витяжною вентиляцією. Крім того, на робочих місцях, де проводиться плавлення або зварювання деталей із свинцю, повинна бути встановлена місцева витяжна вентиляція, яка забезпечує місцеве відсмоктування шкідливих речовин.

12.39. Акумуляторна дільниця повинна бути обладнана водопроводом і ізольованою каналізацією для відводу води після промивання і непридатного для використання електроліту з витоком у зовнішній відстійник, який дозволяє нейтралізувати стічні води лужним розчином.

12.40. У зарядному, мийно-розбірному і складальному відділеннях мають бути влаштовані трапи-збірники, які дозволяють проводити прибирання підлоги струменем води із шлангу.

12.41. Бабітозаливні відділення мають бути обладнані місцевою і загальнообмінною вентиляцією.

У цих виробничих приміщеннях повинно проводитися щоденне вологе прибирання.

13. Вимоги до виробничого обладнання, пристроїв і інструменту.

13.1. Виробниче обладнання і інструмент повинні відповідати ГОСТ 12.2.003-91 і іншим державним стандартам і технічним умовам на окремі види обладнання і інструменти. Кожна машина, станок, агрегат, стенд повинні мати технічний паспорт.

Нестандартизоване обладнання має бути забезпечене принциповими схемами.

Нове або встановлене після капітального ремонту обладнання може бути здане в експлуатацію тільки після приймання його комісією під головуванням керівника або особи ним призначеної.

13.2. Обладнання, яке призначене для ремонту вагонів, їх вузлів і деталей, повинне утримуватися в справному стані, розміщуватися в передбачених технологічним процесом місцях, не заважати робочим процесам, вільному проходу і проїзду.

Перед початком експлуатації (під час установки), а в подальшому періодично у визначені терміни обладнання повинне оглядатися, проходити відповідні випробування і планово-профілактичний ремонт.

На все технологічне обладнання мають бути розроблені інструкції з їх експлуатації, які містять вимоги з безпеки обслуговування. Інструкції або витяги із них необхідно вивішувати на робочих місцях.

13.3. Технологічне обладнання, яке може служити джерелом небезпеки для працюючих, поверхні огороження і інші захисні пристрої, а також пожежна техніка повинні бути пофарбовані в сигнальні кольори відповідно до ГОСТ 12.4.026-76.

13.4. Будова, утримання і експлуатація електричних установок, електроінструменту і переносних електричних світильників повинні відповідати ГОСТ 12.1.019-79, ГОСТ 12.2.013.0-91, ДНАОП 0.00-1.21-98.

13.5. Електрообладнання, а також обладнання і механізми, які можуть потрапити під напругу (корпуси електродвигунів, захисні кожухи рубильників тощо), повинні мати заземлення ("занулення"). Заземлення повинно бути позначене.

13.6. Вантажопідіймальні механізми, знімні вантажозахоплювальні пристрої (стропи, траверси, захоплювачі) необхідно експлуатувати і випробовувати відповідно до ДНАОП 0.00-1.03-02.

13.7. Парові і водогрійні котли повинні експлуатуватися і проходити технічне опосвідчення відповідно до ДНАОП 0.00-1.26-96.

13.8. Тепловикористовуючі установки, трубопроводи пари та гарячої води необхідно експлуатувати і проводити технічне опосвідчення відповідно до ДНАОП 0.00-1.22-72, ДНАОП 0.00-1.11-98.

13.9. Експлуатація водопровідних, каналізаційних, очисних споруд і мереж повинна проводитися згідно з ГОСТ 12.3.006-75.

13.10. Компресорні установки і повітропроводи слід експлуатувати і випробовувати відповідно до ДНАОП 0.00-1.13-71, ГОСТ 12.2.016-81.

13.11. Балони та інші посудини, які працюють під тиском, повинні експлуатуватися і випробовуватися відповідно до ДНАОП 0.00-1.07-94.

13.12. Котли, печі, газове обладнання і інші агрегати, які працюють на газовому паливі, необхідно експлуатувати відповідно до ДНАОП 0.00-1.20-90.

13.13. Виробнича тара повинна експлуатуватися згідно з ГОСТ 12.3.010-82.

13.14. Обладнання (станки, механізми, преси тощо) повинні бути встановлені на віброізолюючих фундаментах або на основах, ретельно вирівняно і закріплено.

Необхідно мати зручні підходи до обладнання для огляду, їх змащення і поточного ремонту.

13.15. Зубчаті та ремінні передачі, а також інші частини обладнання, які обертаються і розташовані в доступній зоні, мають бути огорожені.

13.16. Верстаки, столи і стелажі повинні бути міцними, стійкими і мати висоту, яка зручна для роботи.

Поверхню верстаків необхідно покривати гладким матеріалом (листовою сталлю, алюмінієм, лінолеумом тощо).

Лещата на верстаках повинні бути в повній справності, міцно затискати виріб і мати на губках насічку.

13.17. Лещата на верстаках слід встановлювати на відстані не менше 1 м один від одного. Ширина верстака повинна бути не менше 0,75 м. Для захисту працюючих від осколків, які відлітають, повинні бути поставлені захисні сітки висотою не менше 1 м.

13.18. Абразивний інструмент, який застосовується в заточних і обдирально-шліфувальних станках, в ручних пневматичних і електричних шліфувальних машинках, повинен експлуатуватися і випробовуватися відповідно до ГОСТ 12.3.028-82.

Для випробовування абразивного інструменту в депо необхідно мати спеціальний стенд.

13.19. Домкрати повинні мати чітке позначення вантажопідіймальності, інвентарний номер, дати чергових оглядів і випробування. Граничні навантаження, а також номери повинні позначатися великими буквами і цифрами.

13.20. Періодичний технічний огляд домкратів усіх типів повинен проводитися не рідше чим через 12 місяців з повним їх розбиранням для контролю технічного стану

всіх частин, з наступним нанесенням трафарету і записом в журнал.

13.21. Домкрати повинні мати паспорт і інструкцію з експлуатації.

13.22. Статичне випробування під час технічного огляду гідравлічних, пневмогідравлічних і пневматичних домкратів повинне проводитися під навантаженням, яке перевищує їх граничну вантажопідіймальність на 10% при верхньому положенні плунжера (штока) на протязі 10 хв.

Випробовування стаціонарних і пересувних електродомкратів навантаженням необов'язково. Технічний огляд їх проводиться шляхом старанного огляду і заміру вантажних гвинтів і гайок, у разі зношення гвинта і гайки більше 20% домкрати знімаються з експлуатації.

Усі стаціонарні електродомкрати повинні мати запобіжні сталі гайки.

13.23. Поточне технічне обслуговування всіх домкратів повинно проводитися через кожні 10 днів.

У цей час детально перевіряється стан обмежувачів виходу гвинта (штока), щільність з'єднань і манжет, справну дію запобіжних і заземлюючих пристроїв і інших деталей. Якщо несправність неможливо усунути на місці, домкрати слід відправити в ремонт.

Результати поточного технічного обслуговування реєструються в окремому журналі.

Застосовувати несправні домкрати не дозволяється.

13.24. Металеві ставлюги стаціонарного та переносного типу повинні мати інвентарний номер, технічну документацію і проходити не рідше одного разу на рік випробовування одночасно з кранами на міцність статичним навантаженням, яке на 25% перевищує розрахункову вантажопідіймальність.

На кожній ставлюзі повинна бути закріплена табличка з зазначенням дати проведених випробувань.

На вагоноскладальних дільницях, які заново створюються і проходять реконструкцію, ставлюги стаціонарного типу повинні бути виготовлені за кресленнями, погодженими з Укрзалізницею.

13.25. Вимоги безпеки під час технічного обслуговування і ремонту пересувних вагоноремонтних машин і установок (вагоноремонтних установок) повинні бути викладені в інструкції з охорони праці, що діє на підприємстві.

13.26. Після будь-якого виду ремонту вагоноремонтної установки повинні проводитись обкатка і випробовування всіх пристроїв під робочими навантаженнями, а також регулювання всіх вузлів і деталей.

Після планового ремонту приймання в експлуатацію вагоноремонтної установки повинен проводити відповідальний за утримання її в справному стані.

13.27. На корпусах циліндрів, балках пристроїв, тельферах, вантажопідіймальних кранах вагоноремонтних установок повинні бути нанесені інвентарні номери, дані про вантажопідіймальність і дати випробувань. Стальні троси тельферів повинні мати заводський сертифікат.

13.28. Відстань між габаритом вагона і вагоноремонтною установкою повинна бути не менше 0,6 м з кожного боку. Гальмовий шлях при максимальній швидкості руху повинен бути не більше 3 м.

13.29. Нагляд за утриманням і безпечною експлуатацією кранів, вантажопідіймальних механізмів, домкратів, ставлюг і вагоноремонтних установок повинен бути покладений наказом начальника депо (ПТО) на працівника, відповідального з нагляду за безпечною експлуатацією вантажопідіймальних машин.

Усі огляди і випробування домкратів повинні проводитися під керівництвом цього відповідального працівника.

13.30. Мийні машини, які застосовуються під час підготовки вагонів до ремонту для зовнішнього і внутрішнього обмивання вагонів, а також для обмивання візків, колісних пар, підшипників і інших деталей вагонів, повинні бути обладнані пристроями для очищення, повторного використання і відведення стічних вод, механізованого вилучення мулу і залишків сміття.

13.31. Роботодавець повинен забезпечувати працюючих справним, правильно гострим інструментом. Несправний інструмент, а також інструмент, який не відповідає вимогам технологічного процесу і характеру роботи підлягає негайному вилученню і заміні.

13.32. Пристрої повинні бути зручними в роботі, легко встановлюватися, закріплюватися в робочому положенні і легко зніматися.

Робота пристроїв не повинна створювати робітнику зайвого напруження фізичних сил, застосування спеціальних засобів захисту і не супроводжуватися підвищеними рівнями шуму і вібрації.

13.33. Ручний механізований інструмент повинен бути справним, а шліфувальні машинки мати захисні кожухи.

13.34. Ручний інструмент і пристрої щоденного застосування повинні бути закріплені для індивідуального або бригадного користування.

13.35. Для перенесення інструменту, якщо це вимагається умовами роботи, кожному робітникові повинні видаватися справні ручні ящики або сумки.

13.36. Для зберігання інструменту, пристроїв на робочому місці повинні бути облаштовані спеціальні шафи.

Для важких предметів має бути відведене місце на нижній полиці.

13.37. Фарборозпилювачі, рукави, рукоятки щіток, шпателів, ножів і інший малярний інструмент слід у кінці роботи очищати і промивати від залишків лакофарбових матеріалів і здавати в комору або інше спеціально обладнане місце.

13.38. Приставні драбини і стрем'янки повинні бути інвентарні, пронумеровані і мати табличку про належність до конкретної ділянки.

У депо і на ПТО має вестися журнал обліку приставних драбин і стрем'янок із вказанням термінів їх випробувань.

13.39. Переносні приставні драбини і розсувні драбини-стрем'янки, які застосовуються під час ремонту вагонів, повинні бути справними, без тріщин і розшарувань і мати всі щаблі. Нарощування драбин не дозволяється.

13.40. Переносні приставні драбини і розсувні драбини-стрем'янки повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.012-75.

13.41. Розсувні драбини-стрем'янки повинні бути обладнані пристроями, які виключають можливість їх самовільного складання.

13.42. Спеціальні пересувні візки, які застосовуються для малярних, кузовних і інших робіт, повинні утримуватися в повній справності і забезпечувати безпечну роботу з них.

13.43. Площадки пересувних візків повинні бути огорожені з трьох боків перилами висотою не менше 1 м і з поперечними або поздовжніми елементами зв'язку і мати на висоті не менш 150 мм від підлоги суцільне по периметру огороження.

Дозволяється замінювати зв'язування суцільним огороженням або сіткою.

13.44. Колії для пересування візків повинні бути горизонтальними і паралельні ремонтній колії. Візки пересувних площадок в неробочому стані повинні бути надійно закріплені.

13.45. Справність приставних драбин, розсувних драбин-стрем'янок і пересувних візків повинна перевірятися не рідше одного разу на три місяці комісією, в установленому на підприємстві порядку.

13.46. Випробування драбин, пересувних візків і підймальних площадок повинно проводитися один раз в рік статичним навантаженням, а також під час приймальних випробувань і після капітального ремонту.

Випробування драбин повинне проводитися статичним навантаженням 200 кг, яке прикладене до середини щабля драбини, встановленої під кутом 75 градусів до горизонтальної площини. Тривалість випробування 2 хвилини.

Випробування пересувних візків і підймальних площадок проводиться статичним навантаженням, яке перевищує розрахункове на 50%.

Огородження і перила під час випробування повинні витримувати зосереджене статичне навантаження – 70 кг.

Результати випробувань і оглядів повинні бути зареєстровані в журналі.

13.47. Клини для закріплення колісних пар повинні бути виготовлені за кресленнями, затвердженими в установленому на підприємстві порядку.

14. Вимоги до транспортування і зберігання вузлів, деталей і інших матеріалів.

14.1. У депо і ПТО повинен бути встановлений перелік осіб, які відповідальні за зберігання і видачу легкозаймистих, вогненебезпечних матеріалів, хімічних реактивів і отруйних речовин.

Не дозволяється допускати сторонніх осіб до зберігання та видачі зазначених речовин та матеріалів.

Для їх зберігання і видачі мають бути відведені спеціальні приміщення, які обладнані вентиляційними установками і ізольовані від інших приміщень.

14.2. Кількість і способи зберігання легкозаймистих і вогненебезпечних матеріалів у виробничому приміщенні повинно бути погоджено з пожежною охороною. Запас цих матеріалів не повинен перевищувати потреби однієї зміни.

14.3. Видача легкозаймистих і вогненебезпечних матеріалів (бензин, гас, спирт, лаки, фарби, масла тощо) повинна проводитися в установленому на підприємстві порядку, при цьому бензин, гас, спирт тощо видаються в посудини з кришками, які щільно закриваються.

14.4. Для зберігання використаного обтирального матеріалу в депо і на ПТО повинні бути встановлені спеціальні металеві ящики з кришками, які щільно закриваються. Ящики повинні очищатися по мірі їх заповнення, але не рідше одного разу за зміну.

14.5. Збирання сміття і відходів повинно проводитися в спеціальну тару, яка розташована у відведених для неї місцях. По мірі накопичення сміття і відходи повинні своєчасно вивозитися.

14.6. Матеріали, деталі, вироби і інші вантажі повинні складуватися і зберігатися на спеціально підготовлених для цього площадках і стелажах.

Під час укладання деталей і матеріалів в штабель застосовувати стійки, упори і прокладки. Спосіб і висота укладання штабелів повинна визначатися із умов стійкості предметів, які укладаються і зручності зачалування під час використання вантажопідіймальних механізмів .

14.7. Складування деталей і матеріалів вздовж залізничних колій дозволяється проводити не ближче двох метрів від зовнішньої головки рейки при висоті вантажу

до 1,2 м., а при більшій висоті не ближче 2,5 м.

14.8. На стелажах і столах, які призначені для складання деталей і матеріалів, повинні бути чітко нанесені гранично допустимі навантаження.

Стелажі, столи, шафи і підставки по міцності повинні відповідати масі деталей і матеріалів, які укладаються на них.

Ширина проходів між стелажими, шафами і штабелями повинна бути не менша 0,8 м.

Укладання на стелажі і прибирання знятих з вагона деталей і запасних частин повинне проводитися в світлий час доби спеціально навченими робітниками.

14.9. Для складування і транспортування дрібних деталей і заготовок повинна бути передбачена спеціальна тара, яка забезпечить безпечне транспортування і зручне стропування для переміщення кранами.

14.10. Рухатися авто- і електрокари, інші транспортні засоби по території депо і ПТО повинні тільки по призначених для цього проїздах зі швидкістю не більше 10 км/год, на ремонтних ділянках не більше 5 км/год., а в вузьких проходах і приміщеннях не більше 3 км/год.

Транспортні доріжки повинні бути позначені габаритними лініями.

14.11. Транспортувати запасні частини і матеріали по міжколійях дозволяється тільки у разі відсутності руху рухомого складу по сусідніх коліях.

Відстань між транспортними засобами, які рухаються один за одним, повинна бути не менше 20 м.

14.12. Вантажі, які перевозяться по міжколійях, не повинні виступати по ширині за габарити транспортних засобів.

Вантаж необхідно укласти на середину платформи транспортного засобу і закріплювати від можливого скочування під час руху.

Вантаж, який перевозиться, не повинен перевищувати вантажопідймальності транспортного засобу.

14.13. Під час перекочування колісних пар по коліях вручну для запобігання травмувань працівників не дозволяється знаходитися попереду колісної пари.

Складування колісних пар необхідно проводити в один ярус з обов'язковим закріпленням дерев'яними клинами.

Зберігання колісних пар повинно проводитися відповідно до Інструкції ЦВРК-6-87.

14.14. Запасні частини і матеріали, які необхідні під час технічного обслуговування і ремонту вагонів, повинні знаходитися на стелажах, які розташовані уздовж стін вагоноскладальної ділянки, на міжколійях ПТО, на пересувних вагоноремонтних установках.

14.15. Складувати рами візків слід не більше ніж у два яруси.

15. Вимоги до перевірки знань з охорони праці.

15.1. Навчання і перевірка знань з питань охорони праці повинні проводитися відповідно до Положення про навчання з питань охорони праці, яке розроблене з урахуванням специфіки виробництва відповідно до ДНАОП 0.00-4.12-99 "Типове положення про навчання з питань охорони праці" і затверджене керівником підприємства.

15.2. Працівники повинні знати:

- технологію обслуговування і ремонту вагонів;
- засоби захисту від дії на людину небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які виникають під час роботи, і правила надання першої (долікарняної) допомоги;
- вимоги безпеки виконання робіт, виробничої санітарії і пожежної безпеки;
- правила застосування і використання протипожежного обладнання і інвентарю;
- вміти користуватися вогнегасниками.

15.3. До роботи на транспортних і підйально-транспортних засобах (електрокарах, автомашинах, кранах) допускаються особи, які мають посвідчення на право управління цими засобами.

Водії транспортних засобів, які працюють на коліях залізничної станції, можуть бути допущені до роботи тільки після перевірки знань Інструкції ЦШ-0001 і відповідних розділів ПТЕ.

15.4. Працівники, пов'язані з роботою вантажопідймальних механізмів повинні мати посвідчення на право роботи з ними.

15.5. До роботи на пересувних вагоноремонтних установках допускаються особи, які пройшли навчання по даним видам робіт, і перевірку знань на право управління цими установками і мають при собі посвідчення та не мають медичних протипоказань.

16. Вимоги до застосування засобів індивідуального захисту.

16.1. Працівники депо і ПТО, які зайняті на роботах з шкідливими і небезпечними умовами праці, повинні бути забезпечені відповідним спецодягом, спецвзуттям і іншими засобами індивідуального захисту (ЗіЗ) відповідно до ДНАОП 5.1.11-3.01-90.

16.2. Спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту повинні бути справні і відповідати розміру і зросту робітника, якому вони видаються.

16.3. Роботодавець зобов'язаний забезпечити хімічне чищення, дезінфекцію, прання і ремонт спецодягу в установлені терміни.

16.4. Перед здачею в ремонт ЗіЗ і інші запобіжні пристрої повинні підлягати дезінфекції, очищенню і пранню.

Зберігання, ремонт і прання спецодягу і захисних засобів повинно проводитися на підприємстві.

Не дозволяється застосовувати гас і інші токсичні нафтопродукти для очищення тіла і оброблення ЗіЗ.

16.5. Працівники, які використовують під час роботи нафтопродукти і контактують з ними, повинні забезпечуватися захисними пастами і мазями, які дозволені для користування органами державного санітарного нагляду.

16.6. Працівники, які виконують роботи на висоті, повинні забезпечуватися запобіжними поясами, які згідно з ДНАОП 1.1.10-1.07-01 повинні оглядатися перед кожним застосуванням і випробовуватися 1 раз на 6 місяців.

Результати випробувань повинні заноситися в журнал, до запобіжного поясу кріпиться бірка, на якій повинен бути вказаний інвентарний номер і дата випробування.

16.7. Працівники, які зазнають впливу високих рівнів шуму, повинні бути забезпечені засобами індивідуального захисту органів слуху (навушники, вкладнями).

17. Вимоги до санітарно-побутового забезпечення працівників.

17.1. Працівники депо (ПТО) повинні бути забезпечені санітарно-побутовими і допоміжними приміщеннями відповідно до СНиП 2.09.04-87.

17.2. Санітарно-побутові приміщення на пунктах технічного обслуговування і підготовки вагонів до перевезень, крім того, повинні мати кімнати для короткочасного відпочинку, обігріву і прийняття їжі.

17.3. Для приймання їжі повинна бути обладнана їдальня або спеціально обладнане приміщення. Зберігання і прийняття їжі на робочих місцях не дозволяється.

17.4. Роботодавець повинен забезпечувати постійну наявність в умивальних кімнатах мила для миття рук.

Перед вживанням їжі працівники зобов'язані ретельно вмити руки теплою водою з милом.

17.5. На підприємствах, пов'язаних з технічним обслуговуванням і ремонтом вагонів, має бути організоване питне водопостачання робочих місць. В спеціально відведених місцях повинні бути встановлені автомати з газованою водою або бачки фонтанного типу, які захищені від попадання пилу і інших шкідливих речовин.

17.6. У бачках повинна знаходитися щоденно змінювана кип'ячена вода з температурою під час роздачі не вище +20° С і не нижче +8° С.

Дозволяється вживання некип'яченої водопровідної води з дозволу СЕС.

17.7. На робочих місцях технічного обслуговування і ремонту вагонів у встановлених місцях повинні знаходитися, укомплектовані медикаментами і перев'язувальними матеріалами, аптечки або сумки першої допомоги, а також інструкції з надання першої допомоги.

Усі працівники повинні знати місця розташування аптечок і вміти надавати першу долікарняну допомогу потерпілому.

17.8. На кожній дільниці повинен бути призначений працівник, відповідальний за зберігання і своєчасне поповнення медичної аптечки.

18. Відповідальність за порушення Правил.

18.1. Особи, винні в порушенні цих Правил, несуть дисциплінарну, адміністративну, матеріальну або кримінальну відповідність згідно з чинним законодавством.

18.2. За безпечність конструкції, правильність вибору матеріалу, якість виготовлення, монтажу, налагодження, ремонту і технічного діагностування, а також відповідність об'єкта цим Правилам несуть відповідальність підприємства, установи, організації, які виконували відповідні роботи.

18.3. Керівники підприємств, установ, організацій та інші посадові особи несуть персональну відповідальність за виконання вимог цих Правил у межах покладених на них завдань та функціональних обов'язків відповідно до законодавства.